

Päijät-Hämeen ILVES

Päijät-Hämeen Reserviläispiiri ry:n
tiedotuslehti 2/2005

Puolustus- ja turvallisuus 2005

Tapahtumakalenterit

Päijät-Hämeen Maanpuolustuspiirin
toiminta 2005-2006 s. 9-13

RES:n juhlavuoden
tapahtumia s. 3 ja 17

Puheenjohtajan palsta

Pari viikkoa sitten eräs Reserviläisurheiluliiton luottamushenkilö soitti minulle. Hänellä oli kysymys liittyen liittonsa ilma-ases-taruuskilpailuun Orimattilassa alkuvuodesta 2006. Luonnollisesti en osannut vastata hänelle asiassa, vaan neuvoin soittamaan Heikki Pajuvesalle.

ResUlin edustajana hän kuitenkin halusi kiittää piiriämme siitä, että meille aina käyvät heidän tarjoamansa kilpailut. Tämä on kuulema harvinaista. Totesin hänelle, että jäsenyhdistyksemme kyllä järjestävät kilpailuja ihan omin päin, vaikka meillä ei ole edes toiminnanjohtajaa. Hän vastasi tietävänsä monta piiriä, joissa ei ole mitään toimintaa, vaikka näillä piireillä onkin toiminnanjohtajat.

Olen kuullut useinkin väittävän, että piirille on löydettävä toiminnanjohtaja. Mahtaisiko tuo muuttaa jotakin oikein todella. Näinhän on, että toimintaa ei voi olla, jos kaikki työ kaadetaan yhden ihmisen niskaan. Vähänkin yhdistystoiminnassa mukana olevat tietävät byrokra-tian, jonka määrä on vakio, olipa itse toimintaa tai ei. Monenlaisia kaavakkeita ja kyselyitä satelee postilaatikkoon, on palavereita ja suunnitteluja monenlaisiin kelloaikoihin ja ympäri maakunnan. Jos toiminnanjohtaja vuodesta toiseen joutuu hoitamaan näitä arkirutiineja yksin, kyllä siinä luovuus varmasti katoaa. On helppoa olla hallintomiehenä, kun on joku muu, joka joutuu toteuttamaan

kaikki hallituksen heittämät ideat ja käskyt.

Tänä vuonna on ollut piirimme nimissä jonkin verran muutakin toimintaa, kuin ne viitisen kilpailua. Tämä selittyy sillä, että muutamat hallituksen jäsenet ovat esittäneet ideoita ja olleet myös valmiit itse toteuttamaan niitä.

Vaikka kaikilla piirihallituksen jäsenillä onkin omat perusyhdistyksensä vedettävänä, toivomme tämän suuntaisen kehityksen tästä edelleen lisääntyvän. Piirihallituksessa ei valitettavasti ole tällä hetkellä riittävästi asiantuntijoita. Esimerkiksi kilpailutoiminnan kehittäminen olisi tarpeen.

Toisaalta kuitenkin, piirin tehtävähän olisi tukea jäsenyhdistyksiä, eikä päin vastoin. Piirimme talous on tällä hetkellä hyvässä kunnossa ja se mahdollistaakin, ainakin toistaiseksi, perusyhdistysten pienimuotoisen tukemisen. Liit-tojen meille antamat tehtävät ja kilpailut onnistuvat, koska piiri on taloudellinen takuujärjestö järjestävälle organisaatiolle. Osallistujamäärän jäädessä pieneksi, eivät tapahtuman osallistumismaksut kata välttämättä kuluja ja piirin tuki on välttämätöntä.

Katseltuani nyt piirimme menoa kohta kaksi vuotta, olen tavannut monia uusia kasvoja, myös sitkeitä puurtajia, jotka pyyteettömästi toimien pitävät yllä maanpuolustustahtoa ja -taitoja paikkakunnallaan. Tyypillinen toimiva yhdistys on jonkin suuruinenkin. Riittävää määrää aktiiveja ei voi olla kovin

pienen lipun alla, muutamaa poikkeusta lukuunottamatta. Ei tarvita kummoisiakaan ennustajan lahjoja, jos arvioi yli kuntarajan suuntautuvan reservitoiminnan lisääntyvän ja myös joidenkin perusyhdistysten sulautumisen toisiinsa olevan lähivuosina edessä.

Tässä numerossa on myös MPK hyvin edustettuna. Mielekästä toimintaa nuoremmille jäsenillemme on tarjolla juuri sen kurseilla. MPK:lle on tulossa myös tulevien maakuntajoukkojen koulutus. Se on hyvin mittava ja vaativa tehtävä ja juuri meitä tarvitaan sen kouluttajiksi. Sotilasjohtajina se on meidän luonnollinen tehtävämme, johtaja kun kouluttaa aina itse joukkoonsa. Tavataan siellä!

Hyvää ja menestyksellistä loppuvuotta, maanpuolustajat!

Juha Nuoritalo

Päijät-Hämeen
ILVES
No 2/2005, 47. vuosikerta

Päijät-Hämeen ILVES on Päijät-Hämeen Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti, joka lähetetään kaikille Päijät-Hämeen Reserviläispiirin jäsenmaksunsa suorittaneille jäsenille. Päijät-Hämeen Reserviläispiiriin kuuluvat sekä Suomen Reserviupseeriliiton että Reserviläisliiton alueen paikallisyhdistykset.

Päijät-Hämeen ILVES
Seuraavan lehden ilmestymisaika:
Helmikuu 2006

Toimituskunta: Työvaliokunta

Toimituksen osoite:
Päijät-Hämeen Reserviläispiiri
Päijänteenkatu 5 A
15140 LAHTI
www.asapen.net/respiiri

Piirisihteeri:
Juhani Reentilä
044-558 0287
juhani.reentila@phnet.fi

Päätoimittaja: Heikki Koskinen,
Teollisuustie 15, 17500 PADASJOKI.
puh (03) 551 2186, fax (03) 551 3022
heikki.koskinen@
padasjoen-kirjapaino.inet.fi

Painopaikka: Padasjoen Kirjapaino

Reserviläisliiton 50-vuotisjuhla päijät-hämäläisittäin

Reservin Aliupseerien Liitto perustettiin vuonna 1955. Tuolloin myös Päijät-Hämeen alueelta oli Lahden sekä Padasjoen yhdistykset perustamassa 24 muun yhdistyksen kanssa yhteistä liittoa.

Päijät-Hämeen piirin järjestämä, maakunnallista Reserviläisliiton 50-vuotisjuhlaa vietettiin Lahden varuskunnan upseerikerholla 23.4.2005. Tilaisuuteen oli kutsuttu kaikkien yhdistysten edustajat myös reserviupseeriyhdistysten edustajat olivat tervetulleita, onhan piirimme toiminut yhdistyneenä yli kymmenen vuoden ajan, joten juhla oli yhteinen. Samalla juhlistettiin Padasjoen yhdistyksen 50-vuotista taivalta. Tilaisuus oli varsin näyttävä ja kutsuvieraiden joukko varsin edustava. Lahden varuskunnan soitto-osasto juhlisti tilaisuutta, tilaisuuteen sopivalla musiikilla.

Juhlapuheen piti prikaatikenraali Antti Numminen. Hän on toiminut mm. Hämeen Sotilasläänin komentajana. Juhlapuhe julkaistaan toisaalla tässä lehdessä. Tervehdyksen niin, Padasjoen yhdistykselle kuin liitollemmekin toi veteraanien edustajana Mannerheimristin ritari Pentti Iisalo, puolustusvoimien tervehdyksen toi Hämeen Rykmentin

Seppelenskä Ristin kirkon sankarihaudalle avasi juhlapäivän.

komentaja eversti Jari Anttalainen, seurakuntayhtymän edustaja oli asessori Pekka Särkiö, Maanpuolustusnaisten liiton Päijät-Hämeen piirin edustaja Anja Kontto, Reserviläisliiton tervehdyksen toi liiton 2. vpj Tiina Kokkola sekä liiton kunniajäsen Pekka Linnavirta.

Pekka Linnavirta kertoi varsin ilmeikkäästi ja koskettavasti miten Padasjoelle yhdistystä aikoinaan oli lähdetty toteuttamaan. Myös omasta liiton puheenjohtajakaudestaan hänellä oli hyvin muistikuvia tuon ajan Suomesta ja

siitä miten reserviläisyys yleisesti koettiin tuona aikana. Juhlaan tuotiin myös piirimme alueella kiertänyt Juhlaviesti fanfaarien soidessa. Juhlaviesti oli kiertänyt maakuntamme kaikissa kunnissa, joissa oli niin kunnan, seurakunnan, reserviupseereiden ja reserviläisyhdistysten edustajien allekirjoitukset. Viestin otti liiton edustaja Tiina Kokkola sekä piirimme puheenjohtaja Juha Nuoritalo vastaan.

Palkitsemisien jälkeen oli vuorossa päätöspanat jotka lausui hämeenkoskelainen, toimitusjohtaja vääp res Rauno Parikka, joka on myös toiminut piirimme puheenjohtajana ennen Juha Nuoritaloa. Tilaisuus päättyi Hämäläisten lauluun.

Tilaisuudelle oli hyvät puitteet. Juhlaväkeä soittokuntineen oli paikalla n. 100 joista juhlivia padasjokelaisia oli paikalla n.20. Osa juhlavieraista osallistui samanaikaisesti Yhteistoimintaharjoitus 05:een. Tästä syystä he esiintyivät tilaisuudessa sotilasasuissa. Tätä tilaisuutta varten oli erikseen piiristämme nimetty juhlatoimikunta, johon kuuluivat Aimo Koskentola pj., Minna Ollikainen, Rauno Parikka ja Heikki Koskinen.

Reserviläisliiton kunniajäsen Pekka Linnavirta muisteli niin liiton kuin myös Padasjoen yhdistyksen syntyhetkiä 50 vuotta sitten.

Juhlapuhe:

Prikaatikenraali Antti Numminen

Maamme sotilaspoliittisia murroksia toisen maailmansodan jälkeen

Tarkastelen seuraavassa esityksessäni maamme sotilaspoliittisia murroksia aloittaen viime maailmansodan päättymisestä. Kohtalomme kannalta keskeinen on ollut suhteemme Neuvosto-Venäjään, NL:oon, Venäjään – millä nimellä itäinen suurvalta on kulkenutkin.

Äskettäin Venäjän ulkoministeriö puuttui presidentti Halosen erillisso-talausuntoon. Siinä ei ollut mitään uutta. Venäläisten tarkoituksena on pyrkiä hallinnoimaan naapurimaan historiankäsitystä. Neuvostoaikaan kuului ideologinen sodankäynti. Sen tärkein väline oli – ja on edelleenkin – historia. Meidän maamme puolenvälinta ei ollut II maailmansodassa ideologinen, vaan sotilaspoliittinen.

Välirauha

Suomi irtautui sodasta syksyllä 1944 heti, kun se oli mahdollista ja viisasta. Se oli käynyt omaa erillisso-taansa. Välirauha solmittiin 19.9.1944 Moskovassa. Suomen neuvottelijat joutuivat odottamaan kokonaisen viikon, koska venäläiset joutuivat riitaan brittien kanssa Suomen kysymyksestä. Lopulta sopimuksen allekirjoitti Suomen osalta ulkoministeri Enckell ilman neuvotteluja Molotovin haukkujen säestämänä. Välirauhan ehdoista todettakoon alueluovutuk-

set, saksalaisten karkottaminen, 300 milj. dollarin sotakorvaus, sotasyllisyys-kysymys ja eräiden järjestöjen lakkauttaminen. Erittäin pelottavaksi koettiin Porkkalan tukikohdan vuokraus NL:lle ja Suomen armeijan demobilisaatio 10 viikossa maailmansodan vielä kestäessä. Välirauha merkitsi kuitenkin suurta muutosta Suomelle – siirtymistä rauhan kauteen itänaapurin kanssa.

Liittoutuneiden valvontakomissio ja Pariisin rauha

Välirauhan ehtojen toteuttamista saapui valvomaan LVK. Sen puheenjohtajana toimi itsevaltainen kenraalievosti Ždanov. Komission toiminnan ajan kansalaiset tunsivat suurta ulkoista ja sisäistä uhkaa. Siksi ajanjakso saikin sattuvan nimen, "vaaran vuodet". Kiistoja komission kanssa syntyi mm. saksalaisen karkottamisesta Lapista (Airon syyshänöveri), sotakorvauksen tuotteista, sotasyllisyys-kysymyksen ratkaisusta taannehtivalla lailla ja mielipideterrorista uhkauksineen. Kansa ei komission menettelyjä hyväksynyt. Tuskastuneena pääministeri Paasikivi totesikin, että Suomella on kaksi ongelmaa, vaikea sotilaspoliittinen asema ja tyhmä kansa.

Pariisin rauha solmittiin 10.2.1947. Suomalaiset toivoivat rajahelpotuksia sopimukseen kahdesta syystä: karjalaisen siirtoväen ja menetetyt puu- ja paperiteollisuuden kapasiteetin takia. Karjala-asiassa Paasikivi sai kansalaisilta uhkauksia: "Kerran Teitä vielä tutkitaan." Varaulkoministeri Vyšinškin kanta helpotuksiin oli tyly. Hän torjui ne uhkauksien saattamana. Siksi Suomen kanta oli Pariisissa varovainen. Alkava kylmä sota vaikutti sopimuksen sisältöön. Englanti halusi Suomen armeijan mahdollisimman pieneksi, koska se arveli maan joutuvan NL:n satelliitiksi. NL puolestaan ei halunnut täydellistä aseistariisunaa, koska se laski mahdollisessa yhteenotossa tarvitsevansa Suomenkin panosta. Puuttumatta laajemmin rauhansopimuksen sisältöön, se pysyi voimassa alueellisine-, poliittisine- ja sotavoimia

koskevina määräyksineen 1990-luvun alkuun saakka. Rauhansopimuksen allekirjoituksen solmimisen jälkeen LVK poistui maasta. Suomi sai takaisin itsemääräämisoikeutensa.

YYA-sopimus

Kansainvälinen tilanne kiristyi II maailmansodan jälkeen. Englannin pääministeri Churchill totesi, että rautaesirippu on laskeutunut Euroopan halki, sen itäosan kansat ovat jääneet Stalinin vangeiksi. Viimeksi mainittu puolestaan totesi, ettei ideologinen taistelu ole päättynyt. Hän siirsi sotilaat sivuun ja nosti politrukit valtaan NL:ssa. Unkarin ja Romanian kanssa NL solmi sotilassopimukset. Helmikuussa 1948 Stalin lähetti kirjeen presidentti Paasikivelle. Siinä Stalin ehdotti Suomelle samanlaista sopimusta kuin em. maille.

Heti sodan jälkeen oli yhteistointa pohdittu Mannerheimin ja Ždanovin kesken. Aluksi oli kysymys ollut vain Suomenlahden rannikkolinnakkeiden purkamisesta. Suomen etelärannikon puolustukseen liittyi yhteinen intressi. Myöhemmin keskustelu siirtyi suhteiden kokonaisjärjestelyyn, mikä siirrettiin sivuun siksi aikaa, kunnes rauhansopimus oli allekirjoitettu. Uudessa tilanteessa Paasikivi ei enää ollut sopimuksen kannalla. II maailmansodan liittoutuma oli hajonnut. Tšekkoslovakiassa oli tapahtunut vallankumous jne.

Lopulta Paasikivi suostui neuvotteluihin. Monivaiheisen neuvotteluprosessin tuloksena hyväksyttiin YYA-sopimus. Yllättäen NL luopui alkuperäisestä ehdotuksestaan ja taipui Paasikiven kantaan. Hän vaati myös sopimuksen johdantoon puolueettomuuslausekkeen eli Suomen pyrkimyksen pysytellä suurvaltojen eturistiriitojen ulkopuolella.

Porkkalan palautus

Stalinin kuoleman jälkeen NL:n asenne muuttui myönteisemmäksi länsivaltoja kohtaan. Puhuttiin liennytyksen ajasta, jonka merkittävin tapahtuma oli Geneven huippukokous 1955. NL vaati sotilastukikohtien

poistamista. Niillä USA saarsi sen Aasiassa ja Euroopassa. Hruštšev teki marsalkka Žukoville Genevessä yllättävän kysymyksen: ”Mitä, jos poistamme tukikohdan Suomesta?” Marsalkka oli hänen kanssaan täysin samaa mieltä.

Sopimus Porkkalan palauttamisesta solmittiin 19.9.1955. Neuvotteluissa oli suomalaisten tarkoitus puuttua Karjalan palauttamiseen, mutta sitä ei lopulta otettu esille. Sen sijaa YYA-sopimusta jatkettiin 20 vuodella lähinnä Molotovin vaatimuksesta. Hän arveli Suomen muuten liukuvan irti NL:n vaikutuspiiristä. Porkkalan palautus oli Suomelle tärkeä. Vieraan vallan tukikohta poistettiin pääkaupungin vierestä. Sopimus avasi Suomelle mahdollisuuden pyrkiä pysyttelemään kansainvälisten selkkausten ulkopuolella. – Paasikivi otti Moskovaan esille Suomen jäsenyyden YK:ssa, mikä sitten toteutui. Siten Suomi pääsi mukaan järjestön toimintaan 1955:n lopulta alkaen.

Noottikriisi

Noottikriisi säikäytti suomalaiset 1960-luvun alussa perinpohjin. - USA:n strategiset ilmavoimat toimivat NL:n ilmatilassa ilman torjuntakeinoja. Tilanne muuttui 1960, kun Powersin ohjaama U-2 –tiedustelukone ammuttiin alas ohjuksella NL:n ilmatilassa. Siksi myös Suomessa pelättiin NL:n painostusta. Se saattaisi vaatia ilmapuolustuksensa ulottamista Pohjanlahdelle, koska Suomen ilmapuolustus ei ollut riittävän tehokas. Puolustusvoimissa pohdittiin keinoja tilanteen korjaamiseksi. Liennytykskauden jälkeen suurvaltojen suhteet kiristyivät uudelleen, mikä aiheutti Berliinin kriisin. NL aloitti ydinasekoheet uudelleen. Rakennettiin Berliinin muuri. Puolustusvoimiemme pääesikunnassa laadittiin hankintaohjelma siltä varalta, että YYA-sopimuksen toimeenpano NL:n taholta otettaisiin esille.

NL:n nootti otettiin vastaan Suomessa hyvin huolestuneena 30.10.1961. NL vaati neuvotteluja Saksan hyökkäävän toiminnan johdosta. Myöhemmin kävi ilmi, että nootti liittyi presidentti Kekkonen uudelleenvalintaan. Hänen valintaansa vastustava Honka-liitto

oli vahvoilla. Kriisistä selvittiin Novosibirskin neuvotteluissa niin, että YYA-konsultaatioista luovuttiin. Honka-liitto hajosi. Kekkonen valinta presidentiksi varmistui. Suomen hallituksen tuli kuitenkin seurata Pohjolan tilannetta ja esittää NL:lle siitä johtuvat tarpeelliset toimenpiteet.

Noottikriisin yhteydessä presidentti Kekkonen esitti NL:n epäluottamuksen Suomen puolustusvoimien upseereita kohtaan. NL epäili, etteivät he ole valmiita täyttämään YYA-sopimuksen velvoitteita. Puolustusvoimain komentaja kenraali Simelius toi taas esille puolustusvoimien todellisen ongelman, puolustusvoimien materiaalisuuden.

Kriisin seurauksena Suomi aloitti sotavarustuksen hankinnat NL:sta aiempaa suuremmissa määrin. Ohjusten hankinnat muodostivat edelleen ongelman, mikä ratkaistiin vasta 1970-luvulla. – Noottikriisi osoitti YYA-sopimuksen ensisijaisuuden Suomen ja NL:n suhteissa. Jatkossa se nousi toistuvasti esille osapuolten neuvotteluissa osoittaen itänaapurin tavoitteet tällä suunnalla.

Yllätys oli, että Suomelle lähetetty nootti lähetettiin myös Ruotsille. Sitä pidettiin läntisessä naapurimaassa vakavana. – Todettakoon, että jo vuosikymmentä aiemmin, Norjan ja Tanskan liittyttyä NATO:on, Ruotsin pääministeri Erlander oli tehnyt yksityiskohtaisen ja äärimmäisen salaisen sopimuksen USA:n presidentin kanssa. Sopimuksen mukaan amerikkalaisia asejärjestelmiä toimitettiin Ruotsiin.

Lisäksi USA lupasi osallistua maan puolustamiseen, jos NL hyökkäisi. Edellä esitetty paljastaa Ruotsin paljon puhutun puolueettomuuden taustan kylmän sodan vuosina! – Nootin saavuttua 1961 Ruotsi päätti pysyä puolueettomana. Mitään lupauksia tuesta Suomelle ei annettu. Sen sijaan Ruotsi ryhtyi vahvistamaan puolustustaan ja harkitsi oman ydinaseen kehittämistä.

Alueellinen puolustusjärjestelmä

Maamme puolustusjärjestelmää ryhdyttiin kehittämään voimakkaasti

1960-luvulla. Suurvaltojen ydinaseiden rinnalla pienen maan puolustus kärsi uskottavuudesta. Il maailmansodan linjapuolustus uudessa tilanteessa oli mahdoton.

Ratkaisuksi ehdotettiin aluksi mm. sissisodankäyntiä. Se ei soveltunut kuitenkaan YYA-sopimuksen tarpeisiin, eikä sillä ollut riittävää ennalta ehkäisyn kykyä. Siksi todettiin hyödylliseksi kehittää rajoitetumpaa sissitoimintaa tavanomaisten sota-toimien tueksi. Suunnitteluvaiheen jälkeen aloitettiin siirtyminen uuteen alueelliseen puolustusjärjestelmään. Järjestelmän suunnitteluun osallistuivat monet upseerit, mutta aivan keskeinen asema oli kenrmi Juhani Ruudulla. Uuden puolustusperiaatteen tärkein merkitys oli siinä, että se lisäsi luottamusta omiin voimiin.

NL:n painostus 1970- ja 1980-luvulla

Maamme tilanne muuttui kuitenkin 1970-luvulle tultaessa. Hruštševin kaaduttua alkoi Brežnevin, Kosyginin ja Podgornynin kausi, jäykkä stalinismin-tyyppinen kommunismi. NL katsoi Suomen kuuluvan etupiiriinsä. Alkoi valtapoliittinen peli, minkä tarkoituksena oli Suomen puolueettomuusaseman purkaminen. NL lähetti hanketta toteuttamaan uuden suurlähettilään, Beljakovin.

Tarkoituksena oli käynnistää Suomessa prosessi kohti sosialismia. Radikalisoitavalle nuorisolle oli varattu kehityksessä tärkeä osa. Hiipivä vallankumous pysähtyi kuitenkin nopeasti jo syksyllä 1970. Syntipukki Beljakov kutsuttiin kotiin. Hän oli pilannut koko hankkeen.

NL otti käyttöön uudet keinot. Sen aloitteesta aloitettiin salaiset sotilasneuvottelut 1972. Keskeisinä henkilöinä näissä neuvotteluissa olivat NL:n sotilasasiamies Andrushevitch ja Suomen osalta kenrmi Paavo Junttila ja kenrmi Lauri Sutela. Moskovan lähtökohtana oli, että NL:n läntisessä puolustusvyöhykkeessä oli aukko Suomen kohdalla. Siten YYA-sopimus nousi keskusteluissa esille. Ne kestivät pari vuotta. Lopulta Suomi torjui keskustelut tarpeettomina

rauhan aikana.

Marsalkka Ustinov palasi YYA-sopimuksen soveltamiseen vierailullaan Suomessa 1978. Ustinovin mukaan yhteistyö oli ollut rajoittunutta. Siksi hän esitti toimeenpantavaksi yhteisiä sotaharjoituksia Lapissa, yhteisen iv-alueen perustamista ja operatiivista yhteistyötä. Vanha presidentti osoittautui huonokuuloiseksi. Viesti ei mennyt perille. Läheisempi sotilaallinen yhteistyö torjuttiin rauhan aikana osittain saunan ja konjakin voimalla. – Kiista Suomen puolueettomuudesta jatkui kuitenkin aina 1980-luvun loppuun saakka.

Kylmän sodan päättymisen vaikutukset

Kylmä sota päättyi 1980- ja 1990-lukujen taitteessa. Supervaltojen vastakkaisuus oli perustunut ennen kaikkea ideologiaan. USA:n presidentti Reagan piti NL:n järjestelmää vain lyhyenä välivaiheena ja haastoi NL:n varustelukilpaan. NL:n presidentti Andropov, entisenä KGP:n päällikkönä tiesi, miten huonosti NL:n taloudella menee etenkin varustelukilvan takia. Hän veti Gorbašovin Moskovaan. Tämä uudisti Moskovan politiikkaa, mutta kehitys johti yllättävään murrokseen NL:ssa ja muualla Euroopassa. Berliinin muuri murtui, Saksa yhdistyi, Varsovan liitto ja NL hajosivat, Baltian maat itsenäistyivät jne.

Tällä tapahtumasarjalla oli suuri vaikutus Suomen sotilaspoliittiseen asemaan. Gorbašov lopetti 1989 Suomen puolueettomuusasemaa koskevat tulkintaerimielisyydet. Viime hetkellä, juuri ennen NL:n hajoamista!

Suomen poliittinen johto arveli vielä 1989, että NL säilyy suurvaltana ja

Suomi pysyy edelleen sotilasliittojen välissä. Kehitys sai kuitenkin toisen suunnan. Jo 12.9.1990 allekirjoitettiin sopimus Saksojen yhdistymisestä. Sen jälkeen tuli Pariisin rauhansopimuksen tulkinta Suomessa uuteen vaiheeseen. Asiaa oli valmisteltu kevästä lähtien presidentin johdolla ("Operaatio PAX"). Tasavallan presidentti ja hallitus totesivat 21.9.1990, että Saksan yhdistyttyä Suomi tulkitsee Pariisin rauhansopimusta siten, että sen III osassa mainitut, Saksaa koskevat ja Suomen puolustusta käsittelevät rajoittavat määräykset (sotavoimaa ja aseistusta koskevat) ovat menettäneet merkityksensä (pl. ydinaseet). Samalla presidentti kirjasi Valtioneuvoston pöytäkirjaan lausuman, jonka mukaan YYA-sopimuksen Saksaa koskevat viittaukset ovat vanhentuneet. YYA-sopimuksen uudistamista koskeva hanke ei onnistunut ennen NL:n hajoamista. Tasavertaisuuteen pohjautuva ystävyys sopimus allekirjoitettiin 1992.

2000-luvun alun tilanne

Kylmän sodan jälkeen toimintaympäristömme on ollut suuressa muutoksen tilassa. Pohjois-Euroopalla on tänäkin päivänä pysyvää strategista merkitystä. Norjan ja Tanskan turvallisuus nojaa NATO:on. Ne voivat keskittyä jatkossa kriisinhallintaan. Ruotsi toimii perinteisesti liittoutumattomana. Sen puolustus on joutunut vakavaan kriisiin. Se on lähtenyt omille teilleen ja purkaa puolustustaan. Baltian maat liittoutuivat heti, kun se oli mahdollista. Siten ne saivat NATO:n turvan itäiseltä painostukselta. Oma maamme sijaitsee edelleen suurvallan, Venäjän, naapurissa sellaisella idän ja lännen välialu-

eella, johon tulevaisuuden kriisit voivat nopeastikin ulottaa vaikutuksensa. – Olen seurannut hyvin huolestuneena sotilaspoliittisen tilanteen kehitystä lähialueettamme laajemmalti. Mikä on turvallisuustilanne vuosikymmenen kuluttua? Monet merkit viittaavat siihen, että hyvin levottomammat ajat ovat edessä.

Suomi pitää kiinni omasta puolustuksesta, liittoutumattomuudesta, yleisestä asevelvollisuudesta ja koko maan puolustuksesta. EU-jäsenyys on yhä keskeisemmässä asemassa turvallisuuden näkökulmasta. NATO-jäsenyydestäkin keskustellaan.

Valtioneuvoston selonteon mukaan puolustusvoimien kehittämistä jatketaan. 1990-luvulla aloitettu rakenneuudistus etenee nopeasti. Puolustusvoimien rakenteita karsitaan etenkin rahoitussyistä. Samalla sopeutetaan puolustusta kylmän sodan jälkeiseen uuteen tilanteeseen.

Kun maamme näkökulmasta tarkastellaan sotilaspoliittista tilannetta, havaitaan, että ongelmia on. Esimerkiksi aivan liiaksi korostetaan lähialueemme, esim. Itämeren alueen vakautta. Ei maamme turvallisuus ole nykytilanteessa huono. Mutta, jos kansainvälinen kriisi ulottuu Pohjoilaan, tilanne on täysin toinen. Silloin olemme harmaalla vyöhykkeellä. Miten tässä näin on käynyt?

Suomen puolustusvoimilla on ollut historiansa aikana yksi vaikea ongelma: liian pienet määrärahat. Sotavaruksen hintojen nousu, ns. tekninen inflaatio, on kiihtyvää. Ainoa mahdollisuus on karsia toimintamenoista, kun kerran päättäjiltä ei löydy ymmärrystä. Tämä osoittaa, miten vaikeaa on pitää puolustusvoimat iskukykyisenä. Uskottava puolustus ei toteudu vain vakuutteluilla ja selonteoilla.

Nimitervehdyksellä tuet omalla paikkakunnallasi tehtävää vapaaehtoista maanpuolustustyötä.

Tervehdyksen hinta 35,- eur, koko 80x12 mm.

Muut ilmoituskoot ja hinnat: kokosivu (246x165 mm) 170,- eur, 1/2 sivu (123x165) 100,- eur, 1/4 sivu (57x165) 60,-eur.

Juhlatoimikunnan puheenjohtaja evl evp Hannu Tukia

Maakunnan Veteraanijuhlissa jäähyväisten tuntua

Keväinen auringonpaiste ja saloissa hulmunneet siniristiliput toivottivat arviolta 500 sotaveteraania ja muuta juhlavierasta tervetulleiksi maakunnalliseen maanpuolustus- ja veteraanipäivän juhlaan Padasjoelle 27.4.2005. Päivän kohokohtia olivat Ahjolan kentällä toimitettu paraatikatselmus värikkäine lippurivistöineen ja kenttähartauksineen. Padasjoen kunta ja reseviläiset saivat runsaasti kiitosta onnistuneista järjestelyistä.

Maanpuolustusjuhlan järjestelyvastuu oli Padasjoen kunnalla, joka takasi juhlan järjestämiselle niin tila- kuin taloudellisetkin puitteet. Kullasvuoren koulun ja Ahjolan urheilukentän alueet yhdistettynä pallokentän pysäköintialueeseen tarjosivat juhlan järjestämiselle tiiviin ja hyvin toimivan kokonaisuuden. Veteraaneja ajatellen etäisyydet eri toimipisteiden välillä olivat lyhyet.

Juhlan suunnittelusta vastasi juh latoimikunta, joka koostui kunnan, seurakunnan, Hämeen Rykmentin, veteraanien ja reserviläisjärjestöjen edustajista. Juhlatoimikunnan puheenjohtajaksi valittiin Hannu Tukia.

Puolustusvoimien Varusmiessoittokunta, kapellimestarinaan musiikkikapteeni Petri Junna viihdytti heti aamulla kolulaisia Kullas-

vuoren koululla. Konsertin juonsi Padasjoella syntynyt, Kullasvuoren koulua käynyt kapellimestari musiikkiyliluutnantti Ari Tamminen. Konserttiin osallistuivat kaikki Padasjoen koululaiset.

Koulun naapurustoon ja Ahjolan ympäristöön olivat Hämeen Rykmentti ja Padasjoen koulutetut reserviläiset järjestäneet kalustoesittelyn. Satamäärin juh lavieraita kävikin tutustumassa näyttelyyn. Yleisön ihailtavana oli puolustusvoimien uusinta kalustoa Hennalasta mm. uusinta mallia oleva kotimainen itseajettava kenttätykki. Myös koululaisilla oli mahdollisuus tutustua ja kokeilla puolustusvoimien koulutusvälineitä.

Ahjolan kentällä pidetty katselmus oli juhlava tilaisuus. Värikkäät liput hulmusivat ja veteraanien kelpasi istuskella kentän laidalle tuodulla penkkirivistöllä, kun aurinko hohkasi lämpöä. Katselmukseen osallistui lippujoukkue Hämeen Rykmentistä, Padasjoen reserviläisistä muodostettu maan-

puolustusjoukkue, veteraanien ja maanpuolustusjärjestöjen lippulinna sekä pitkä rivistö Padasjoen koululaisia. Katselmuksen suoritti Hämeen Rykmentin komentaja eversti Jari Anttalainen.

Padasjoen seurakunnan kirkkoherra Heikki Pelkonen käsitteli puheessaan veteraanien perintöä sekä kansalaisen vastuita ja velvollisuuksia. Itsenäisyyttä sodassa ase kädessä puolustaneiden rivit ovat harvenneet, mutta sota kosketti myös muita kuin vain heitä, lähes koko kansakuntaa. Ei pidä unohtaa sotaleskiä ja muita kaatuneiden omaisia, sotainvalideja ja heidän puolisoitaan, jotka ovat joutuneet kantamaan omaa raskasta osaansa vielä näinä päivinäkin, totesi Pelkonen.

Hämeen Rykmentin komentaja, eversti Jari Anttalainen kävi puheessaan läpi Suomen kansan sotaponnistuksia. Isänmaan vapaus lunastettiin kovalla hinnalla: kuuden sotavuoden aikana lähes 100.000 suomalaista laskettiin sankarihautaan ja kaksinkertainen

määrä haavoittui. Tuskin maassamme oli yhtään ihmistä, jota sota ei olisi koskettanut, korosti Anttalainen. Suuressa osassa perheitä rintamalla kuolemanvaarassa oli puoliso, isä, veli, poika tai muu läheinen. Sotaorpoja ja -leskiä sodan jäljiltä jäi kymmeniä tuhansia.

Paraatikatselmuksesta lähettiin reserviläisten seppelpartiot Veteraanipatsaalle, Sankarihaudalle sekä Karjalaan jääneiden vainajien muistomerille. Seppelä oli Antiikin Kreikan kisoissa voittajan tunnus. Olympoksen kisoissa voittajat saivat tunnustuksena laakeriseppeleen päähänsä. Sieltä seppelä tuli kristilliseen käyttöön. Se on siis oikeastaan vanhin esine, jota kristillisissä hautajaismenoissa on käytetty. Se on ikuisen ja lopullisen voiton vertauskuva. Sankarivainajistamme voimme sanoa, he ovat saavuttaneet ikuisen ja lopullisen voiton. He uhrasivat itsensä, että kansakunta saisi elää mainitsi Hannu Tukia lähettäessään seppelpartiot matkaan.

Veteraanipäivän maakunnallinen maanpuolustusjuhla kokosi Kullasvuoren koulun juhlasalin täyteen veteraaneja ja muita juhluvieraita. Salin vierustalle oli pystytetty riviin kaikkiaan 33 veteraanin- ja maanpuolustusjärjestön lippua.

Koululaiset toivat juhlassa tervehdyksensä veteraaneille. Arrakosken koulun oppilaat lausivat

juhlaväelle oman itsenäisyysrunonsa ja Kullasvuoren oppilaat lauloivat ja runoilivat.

Isänmaallista henkeä juhlaan loivat Puolustusvoimien varusmiessoittokunta ja Padasjoen veteraanikuoro, jossa on mukana enää kolme sotaveteraania.

Kunnanjohtaja Heikki Jaakkola totesi juhlan avaussanoissaan, että voimme osoittaa arvostusta ja kunnioitusta keskuudessamme eläviä veteraaneja kohtaan monin eri tavoin niin yksilöinä kuin yhteisönäkin. Nykypäivän yhteiskunnan suoranainen velvollisuus on tarjota veteraaneille tarpeelliset hoiva- ja hoitopalvelut. Henkisen vireyden säilyttämisen turvaamistoimia ei korosteta koskaan liikaa ja siinä työssä voimme itse kukin olla mukana. Jaakkolan mukaan tärkeää on myös veteraanien perinteen vaaliminen ja välittäminen uusille sukupolville. Tämäkin tehtävä muuttaa luonnettaan ja ehkä vaikeutuu, koska useinkaan ei enää oma pappa tai mummo ole kertomassa siitä, miten kovilla uhrauksilla itsenäisyytemme on ansaittu.

Juhlassamme on jäähyväisten tuntua. Emme tiedä, kuinka monta veteraanipäivää vielä voimme viettää veteraanien joukon harvetsessa vuosi vuodelta, totesi juhlapuheessaan Helsingin yliopiston vararehtori, professori Raija Sollamo, joka on kotoisin Padasjoelta ja viettää täällä edelleen kesιάän. Myös Sollamon isä, Niilo Pursula, oli sataveteraani.

Sollamo kertoi neljä sykähdyttävää selviytymistarinaa sodan ajalta. Pelkkä sodasta hengissä selviäminen ei riittänyt, vaan selviytymistä tarvittiin monessa muussakin. Oli pelastettava maa ja torjuttava vihollinen. Sodan jälkeen oli selvittävä elämän alkuun yhdessä sotainvalidien, sotaorpojen ja -leskien kanssa, oli asutettava karjalaiset siirtolaiset, oli taisteltava köyhyyttä ja puutetta vastaan oli jälleenrakennettava maa ja korjattava sodan tuhot, oli maksettava raskaat sotakorvaukset.

Sollamon mukaan vasta 1990-luvulla Neuvostoliiton hajottua ja Baltian kansojen itsenäistyttyä olemme havainnollisesti nähneet, minkälainen olisi ollut meidänkin kohtalomme ilman talvi- ja jatkosotaa. Vielä myöhemmin kuin veteraanien arvostus palautettiin, tapahtui lottien kunnianpalautus.

Sotaveteraanien perinnön vaalimisella on historiakirjoituksen lisäksi myös toinen puolensa: vapaasta isänmaasta ja sen tulevaisuudesta huolehtiminen.

Me emme saa menettää tulevaisuudenuskoamme ja taipua ajattelemaan, ettei tällaisella pienellä maalla ole tulevaisuutta Euroopassa tai kovenevan kilpailun globaalissa maailmassa.

Sollamo uskoo korkeatasoiseen koulutukseen ja ammatilliseen osaamiseen paremman tulevaisuuden avaintekijöinä. Hän pitää ratkaisevana Päijät-Hämeessäkin käytävää taistelua kyläkoulujen ja lukioiden säilymisestä.

Kun kyläkoulu lakkautetaan, kuolee kylä. Kun lukio lakkautetaan kuolee kunta. Nykyaikaiset työpaikat syntyvät sinne, missä on korkeasti koulutettua työvoimaa ja työntekijät muuttavat vain sinne, missä lapsille on tarjolla hyvät koulut. Koulutuspalveluiden lisäksi sivistys- ja kulttuuriharrastus on paikkakunnan tulevaisuuden elinehto.

Juhlatilaisuuden päätössanoista vastasivat Padasjoen valtuuston puheenjohtaja Pirkka Ahola ja Lahden Sotaveteraanipiirin puheenjohtaja Mauno Uusitalo, joka samalla jakoi Padasjoen kouluilla keväällä pidetyn kirjoituskilpailun, Itsenäinen Suomi – yhteinen asia, palkinnot.

VETERAANIERINNTÖ – VAPAA ISÄNMAA

Päijät-Hämeen maanpuolustuspiirin toiminta 2005-2006

Oheisina listauksina on esitetty syksyn 2005 ja vuoden 2006 Päijät-Hämeen Maanpuolustuspiirin koulutustapahtumat sekä Päijät-Hämeen Maanpuolustuspiirin organisaatio-kaavio.

Syksyn keskeinen koulutustapahtuma on 14.-16.10.2005 kohteensuojaamisharjoitus Hälvälän leirialueella. Samaan viikonvaihteeseen on myös keskitetty 2 muuta harjoitusta: käsisuuntakehä- ja suuntakehämittausharjoitus sekä ampumakoulutus ammuntoineen.

Marraskuun lopulla 18.-19.11.2006 toteutetaan yhteistoiminnassa Hämeen Rykmentin kanssa kouluttajakoulutus. Harjoitus toteutetaan niin, että 18.11 on Hämeen Sotilasläänin käskemä kertausharjoituspäivä ja 19.11 MPKry:n kurssi. Tilaisuuteen kutsutaan n 100 osallistujaa.

Kutsun tulee saamaan vuoden 2006 harjoitusten kouluttajat, erään jääkäripataljoonan runkohenkilöstö ja MPK:n toimintaan tulevat uudet kouluttajat. Vastaavanlainen harjoitus toteutetaan myös ensi keväänä 17.-18.3.2006 kohdentuen erityisesti maakuntajoukkojen johtajiin ja uusiin kouluttajiin. Samalla haemme sekä omaan koulutus- ja tukiyksikköön ja että tuleviin maakuntajoukkoihin henkilöstöä.

6.12.2005 Valtakunnallinen itsenäisyyspäivän paraati

Näyttävä ja keskeinen tapahtuma on 6.12. valtakunnallinen itsenäisyyspäivän paraati Lahdessa.

Olen saanut Hämeen Sotilasläänin komentajalta tehtävän johtaa ja organisoida maanpuolustusjärjestöjen osuuden.

Paraatipäivän ohjelma:

09.00 Ylentämistilaisuus	HämR:n Upseerikerho
09.45 Seppeleenlaskut	
10.00 Jumalanpalvelus	Ristinkirkko
11.15 Joukot ryhmittyneinä torilla	Lahden kauppatori
11.30 Paraatikatselmus	
12.15 Ohimarssi	Aleksanterinkatu
13.15 Juhlavastaanotto	Lahden kaupungin teatteri
13.30 Lounas veteraaneille	HämR:n muonituskeskus
18.00 Iltajuhla	HämR:n Upseeikerho

Jalan marssivat osastot:

1. Paraatin komentaja
2. Kielekkeinen valtiolippu
3. Jääkärilippu
4. Lippulinna, veteraaniliput (lumipukuiset reserviläiset kantavat)
5. Maanpuolustuskorkeakoulu, 2 joukkuetta
6. Maavoimien kunniakomppania, KaartJR, 3 joukkuetta
7. Merivoimien kunniakomppania, SIMepa, 2 joukkuetta
8. Ilmavoimien kunniakomppania, IlmavTK, 2 joukkuetta
9. Utin Jääkärirykmentti, 3 joukkuetta
10. Lippulinna, Mp-järjestöt, maastopukuiset reserviläiset kantavat
11. MPK, 1 joukkue, Sinibaretit 1 joukkue, Sotiskotisisaret 1 joukkue ja 30 ratsukkoa

Reserviläiset (n 150) kutsutaan reserviläispiiriin avustamana Päijät-Hämeen reserviläisjärjestöistä. Paraati toteutetaan MPKry:n kurssina, jolloin siitä merkitään 2 kertausharjoitusvuorokautta. Harjoitukset ja varustaminen on pe 2.12. klo 14.00 alkaen

Harjoitusten jälkeen on mahdollisuus nauttia päivällinen Hämeen Rykmentissä. Myös paraatin jälkeen on mahdollisuus ruokailuun yhdessä veteraanien kanssa.

Uudet toimitilat

Päijät-Hämeen Maanpuolustuspiiriin uudet toimitilat ovat lokaan 28.9.2005 alkaen pääportin vasemmalla puolella sijaitsevassa rakennuskonttorin tiloissa, Kaikki

osoite- ja puhelintiedot ovat entiset.

Vuosi 2006

Tulevana vuonna keskitytään oman organisaation ja koulutusjärjestelmän kehittämiseen missä keskeisellä sijalla on toiminnan tiedottaminen.

Maakuntajoukkojen koulutusjärjestelmän suunnittelu ja valmistelut edellyttävät ainakin seuraavien toimenpiteiden käynnistämistä:

- koulutus- ja tukiyksikön perustaminen ja henkilöiden nimeämisen
- kouluttajarekisterin luominen, kouluttajapankit aselajeittain
- reserviläisten kuntotestaus
- uudistettavan koulutusjärjestel-

män arviointi- ja seurantajärjestelmän kehittäminen

- vakituisen koulutussihteerin palkkaus (2007)
- selvitetään nykyaikaisen puolustusvoimien koulutusmateriaalin käytön laajentamismahdollisuudet (simulaattorit)
- laajennetaan ja yhtenäistetään MPKry:n henkilöiden lisenssi-,

lupa- ja käyttöoikeuskäytäntö

- tehdään tarvittavat toimintakeskusten tila- ja aluevaraukset, viedään voimallisesti Tarusjärven harjoitusalue eteenpäin valtakunnallisena toiminta- ja harjoituskeskuksena
 - toteutetaan suunnitellut harjoitukset laadukkaasti
- Näiden mittavien vaatimusten

täyttäminen vaatii paljon uusia, sitoutuvia ihmisiä mukaan toimintaamme. Organisaatiosta löytyy paljon sellaisia tehtäviä, jotka eivät vaadi varusmieskoulutus-taustaa. Myös naisille on paljon hyviä ja vaativia tehtäviä koulutus- ja tukiorganisaatiossa.

Päijät- Hämeen Maanpuolustuspiirin 2005 syksyn harjoitukset

TURVALLISUUS- KOULUTUS

*Lukiolaisen turvakurssi 0907 05 11102, syksy, Nastola
-kohderyhmä: Nastopolin lukio- ja ammattikoululaiset
-Pertti Ojala 03-7589709, 040-8651945

*Lukiolaisen turvakurssi 0904 05 11101, syksy, Hollola
-kohderyhmä Hollolan lukiolaiset
-Antti Kerppilä 044-5300535
-Veikko Simula 050-5881403

*Lukiolaisen turvakurssi 090305 11103, syksy, Heinola
-Kohderyhmä Heinolan lukiolaiset
-Erkki Heiskanen 0400-496983

*Ensiapukoulutus, 090605 11502, 2.-3.11.2005, Lahti, Hennala, ilm 30.10 mennessä
-Kurssi järjestetään arki-iltoina klo 16.15-21.00 HämR:n EA-luokassa
-Tarkoitus: Opettaa ja harjoitella hengitysteiden avaaminen, murtumien lastoittaminen ja potilaan kuljetuskuntoon saattaminen
-Kurssin hinta 10 €, sisältää kahvitarjoilun molempina iltoina
-Kaarina Suhonen 03-7530305, kaarina.suhonen@phnet.fi

VARAUTUMIS- KOULUTUS

*Kartanluku ja autosuunnistus,

0906 0512501, 17.10.2005, ilm Hennalan pääportilla klo 16.15
-Kurssi 17.10.-05 klo 16.15-21.00, hinta 5 €
-Tarkoitus: Karttamerkit, kartan lukeminen, reitinvalinta, paikantaminen, ja suunnistus
-Pekka Jouko 040-5161018

*Valmiuslainsäädäntö 0906 05 12502, 10.12.2005, ilm 30.10 mennessä
-Kurssi Hennala klo 09.00-16.00
-Kurssin hinta 10 €, sisältäen lounaan ja kahvit
-Hannu Tukia 050-462-0735

SOTILAALLISET HARJOITUKSET

*Sotilassuunnistus, 0900 05 13403, 15.6. - 31.10.2005
-Kerrata ja harjoitella paikan määrittäminen ja suunnistus oman maakunnan maastossa.
-Karttoja saatavissa MPK:n toimistolta
-Tommi Tirkkonen 044-2814438, Harri Koponen 040-5431078
-Kurssi on maksuton

*Kenttäkelpoisuustesti, 0907 05 13402, 8.10.2005 Nastola, 30.9 mennessä
-UKK-kävely, käsikranaatinheitto, rk-ammunta, 10 km jotos, kordinaattipaikannus
-Kurssinhinta 10 €
-Pertti Ojala 040-8651945

*Käsisuuntakehä- ja suuntakehä-

mittaus, 0900 05 13318, ilm 25.9 mennessä
-Kurssi toteutetaan kaksiosaisena 8.10.-05 ja 14.-16.10.-05
-Tavoitteena kouluttaa toimiva KSM-mittauspartio ja SKM-mittausryhmä
-8.10 klo 09.00-17.30 Hennala vrsk
-14.-16.10, alkaa klo 17.00, päättyy su 16.10 klo 14.00
-Kurssin johtaja Ari Sausta 0500-994422

*Ampumakoulutus, 0900 05 13203, 15.10.2005 klo 08.00 Hälvälä, ilm 30.9 mennessä
-Ammunnan perusteiden, tuliaseaman valinnan, maastouttamisen ja naamiointin ym. taitojen täydentäminen ja harjoittelu sekä rk-ammunta kouluammuntana ja tilanneammuntana.
-Johtajana Heikki Rekola 0400-787991

*Kohteensuojaaminen, 0900 05 13102, 14.-16.10.-05, ilm 30.9 mennessä
-Ilm Hälvälän ampumarata klo 17.00-19.00, kurssi päättyy klo su klo 14.00 mennessä
-Kursilla harjoitellaan kulunvalvontaa, alueen tarkastusta ja valvontaa, alueen ja rakennusten haltuunottoa, henkilösuojasta. Harjoituksessa harjoitellaan tasi- en käyttöä.
Harjoitus sisältää tilanteen mukaiset rk-ammunnat ja tarkuuski-vääriammunnat.
-Harjoituksen johtaja Atte Sarilo

*Suojelukoulutus, 0900 05 13308, 26.11.2005 Hennala, ilm 10.11.-05 mennessä
-Hennala ilm klo 09.00
-Turvallisuus- ja puolustuspoliittisen selonteon 2004 linjaukset suojelukoulutuksessa
-Biologiset ja kemialliset taisteluaineet ja niiden käyttö, säteily ja ydinuhka
-Suojelualan kalusto
-Hannu Tukia 050-4620735

*Valtakunnallinen paraati,
-n 120 res
-veteraanilippulinna, mp-järjestölippulinna, mp-joukkue, sinibarettijoukkue, sotilaskotisaret ja 30 perinneratsukkoa
-2.12 klo 14.00 varustaminen ja marssiharjoitus, päivällinen
-6.12 klo 11.30 katselmus ja klo 12.15 ohimarssi

*Testauskurssi, 0900 05 16004,

11.12.2005, liikunta / kuntosali, HämR
-lihaskunto ja aerobinen
-Tommi Tirkkonen 044-2814438 ja Vesa Pyykkö 040-8417235

*Kenttälääkinnän kurssi, 0900 05 13319, 13.-15.12.2005, Hälvälä
-Kurssi liittyy HämR:n vast harjoitukseen
-Kutsutilaisuus
-Hannu Tukia 050-4620735

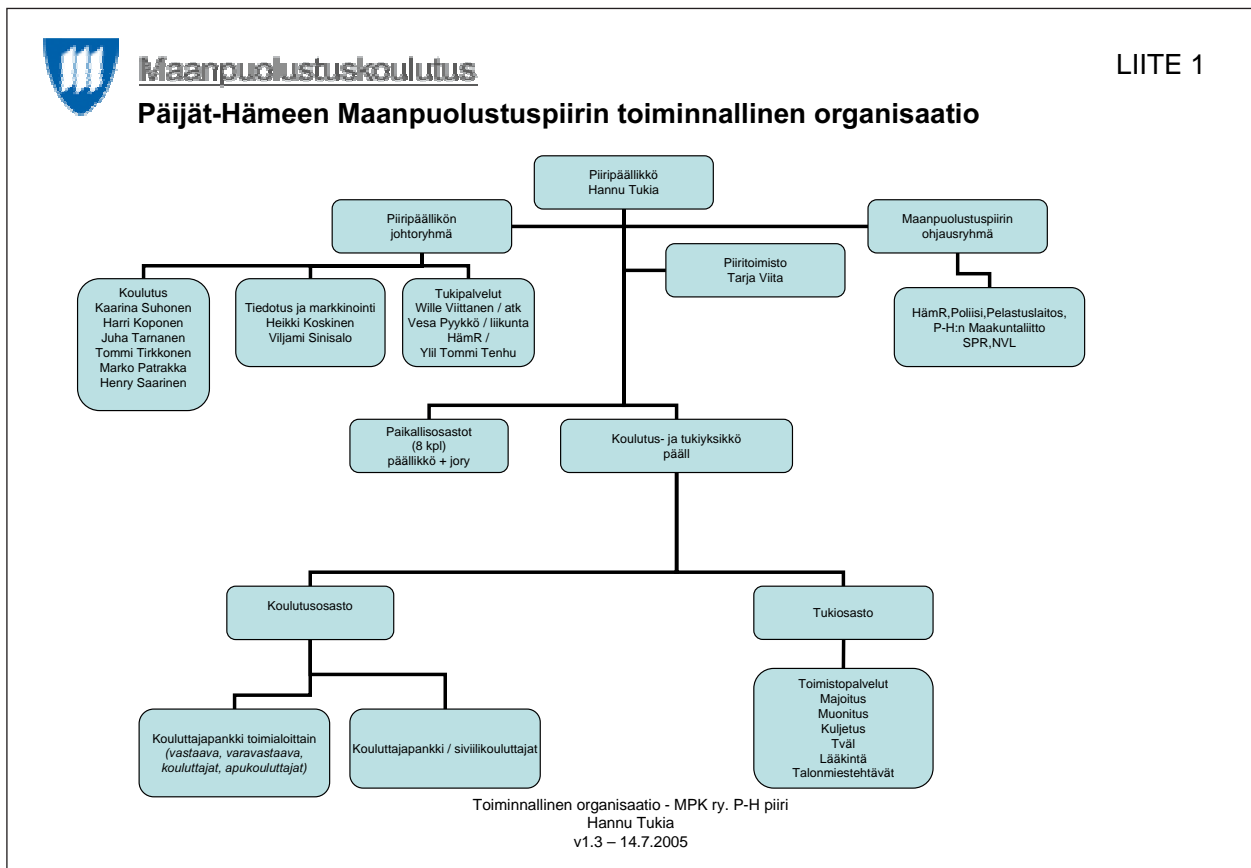
JOHTAMIS- JA KOULUTTAJAKOULUTUS

*Johtamisen peruskurssi, 0900 05 14103, 21.-23.10.2005, Hennala ilm 10.10 mennessä
-Aikuiskoulutuksen perusteiden opettaminen, hyvän sotilasjohtamisen yleiset periaatteet, johtajan ja johtamisen periaatteet
-Risto Vuorisalo 050-5265952

*Kouluttajakoulutus, 0900 05 14205, 18.-19.11.2005. Hennala-Hälvälä
-Harjoitus toteutetaan yhdessä HämR:n kanssa, 18.11 kertausharjoituspäivänä ja 19.11 MPK:n kurssinä
-Kutsutilaisuus: Jääkäripataljoonan johtajat, koulutuspankkien vetäjät, MPK:n kouluttajat, vuoden 2006 harjoitusten johtajat, mahdolliset uudet kouluttajat
-Aloitetaan 2006 harjoitusten suunnitelmien laatiminen
-Pitää sisällään rk-ammunnan
-Hannu Tukia 050-4620735

*Testaajakoulutus, 0900 05 16003, 26.11.2005, UrhK, Hennala
-Kohdennettu MPK:n piirin testaajille, kutsutilaisuus
-Hannu Tukia 050-4620735

Päijät- Hämeen Maanpuolustuspiirin toiminnallinen organisaatio

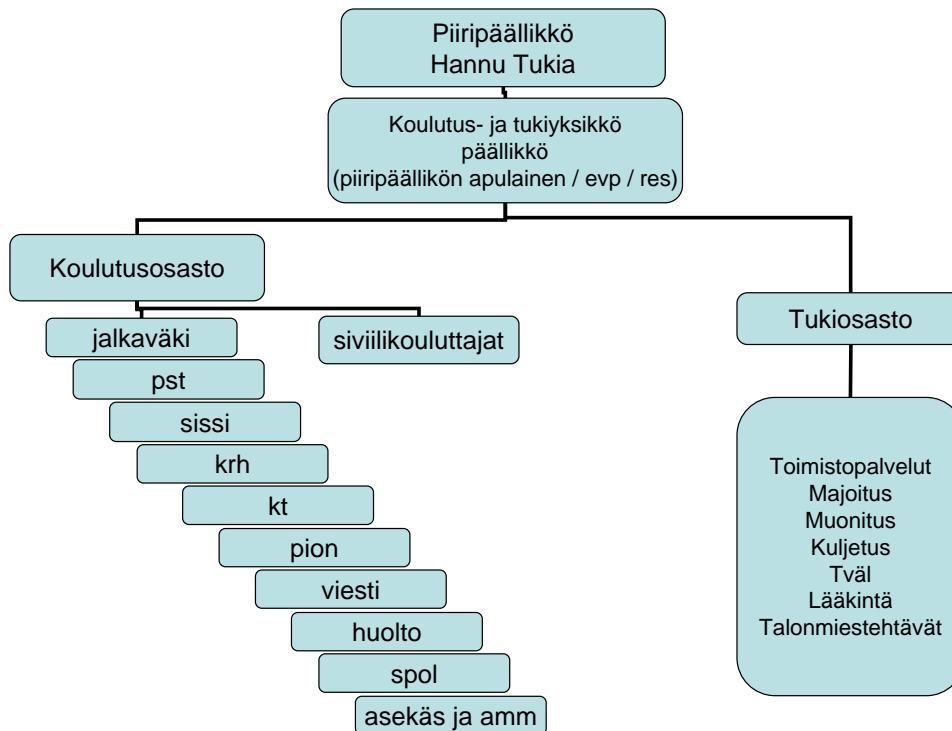

Maanpuolustuskoulutus

LIITE 2

Päijät-Hämeen Maanpuolustuspiiri - Koulutus- ja tukiyksikön organisaatio

Kiertopalkinto Maanpuolustuspiirille

Vuodesta 1982 alkaen on kyseinen Lahden Teollisuusseuran lahjoittama kiertopalkinto luovutettu työstä isänmaan hyväksi yhteisölle, joka on erityisesti ansioitunut maanpuolustustyössä. Kunnialautasen luovutti Hämeen Rykmentin komentaja eversti Jari Anttalainen rykmentin perinnepäivän juhlassa Päijät-Hämeen Maanpuolustuspiirille.

Kurssin nimi	Nro (id)	Paikka	Alkupvm	Loppupvm
Turvallisuuskoulutus				
<u>Lukiolaisen turvakurssi</u>	09010611102 (13684)	Orimattila	1.1.2006	30.5.2006
<u>Järjestymiskurssi</u>	09000611902 (13729)	Hennala	31.3.2006	6.4.2006
<u>Itsepuolustuskurssi</u>	09000611701 (13724)	Hennala	20.4.2006	27.4.2006
<u>Vaaralliset aineet -ja kemikaalit kotikäytössä</u>	09000611901 (13728)	Hennala	6.5.2006	21.5.2006
<u>Kansalaisen turvakurssi</u>	09000611103	Hennala	20.5.2006	6.5.2006
<u>Sienikurssi</u>	09000611904	Hennala-Lahti ymp	1.9.2006	2.9.2006
<u>Lukiolaisen turvakurssi</u>	09020611101 (13682)	Padasjoki	1.9.2006	30.12.2006
<u>Itsepuolustuskurssi, jatko</u>	09000611702 (13725)	Hennala	12.10.2006	19.10.2006
<u>Henkinen tuki</u>	09000611801 (13726)	Hennala	14.10.2006	14.10.2006
<u>Jouluajan turvallisuus</u>	09000611903 (13730)	Hennala	9.11.2006	9.11.2006
<u>Ensiapukoulutus</u>	09060611501 (13723)	Hennala	15.11.2006	16.11.2006
Kurssityyppi yhteensä (11)				
Varautumiskoulutus				
<u>Hygieniapassi</u>	09000612403 (13938)	Hennala	15.2.2006	15.2.2006
<u>Täydennyspoliisikurssi</u>	09000612402 (13736)	Hennala	15.2.2006	1.3.2006
<u>Omatoinen varautumisen peruskurssi</u>	09000612401 (13688)	Hennala	1.9.2006	30.12.2006
<u>Kartanluku ja autosuunnistus</u>	09000612501 (13727)	Hennala/Hälvälä	14.9.2006	14.9.2006
Kurssityyppi yhteensä (4)				
Sotilaallinen koulutus				
<u>Taktiikan verkkokurssi</u>	09000613104 (13252)	Tiedonhallintajärjestelmä; verkko	1.1.2006	30.6.2006
<u>Kovapanosammunnat /Apilasampujat</u>	09000613206 (13270)	Hälvälä, Hätilä	1.1.2006	31.12.2006
<u>Kovapanosammunnat/KvKrh</u>	09000613207 (13271)	Hätilä	1.1.2006	31.12.2006
<u>Kovapanosammunnat ITKK</u>	09000613210	Lohtaja	1.1.2006	31.12.2006
<u>Kuljettajakurssi</u>	09000613401 (13255)	Hälvälä	17.2.2006	19.2.2006
<u>Sotilaan perustaidot 1 ja 2</u>	09060613402 (13737)	Hälvälä	25.2.2006	26.2.2006
<u>SRA, ampujan peruskurssi</u>		Tarusjärvi	8.4.2006	9.4.2006
<u>YTH 06 Jääkärikomppanian puolustus</u>	09000613301 (13205)	Hälvälä	21.4.2006	23.4.2006
<u>YTH 06 Epäsuoratuli</u>	09000613302 (13209)	Hälvälä	21.4.2006	23.4.2006
<u>YTH 06 Viestikurssi</u>	09000613303 (13211)	Hälvälä	21.4.2006	23.4.2006
<u>YTH 06 Pioneerikurssi</u>	09000613304 (13212)	Hälvälä	21.4.2006	23.4.2006
<u>YTH 06 Huoltokurssi</u>	09000613305 (13215)	Hälvälä	21.4.2006	23.4.2006
<u>YTH 06 Tiedustelukurssi</u>	09000613306 (13216)	Hälvälä	21.4.2006	23.4.2006
<u>YTH 06 Sotilaspoliisikurssi</u>	09000613307 (13223)	Hälvälä	21.4.2006	23.4.2006
<u>Kvkrh</u>	09000613203 (13275)	Tarusjärvi	6.5.2006	6.5.2006
<u>CIOR-harjoitus</u>	09000613410	Hennala-Hälvälä	6.5.2006	6.5.2006
<u>Ilves-Jotos</u>	09000613405 (13287)	Tarusjärvi-Evo	13.5.2006	14.5.2006
<u>Päivä sotilaana P-H:n pelastuslaitos</u>	09000613408	Hennala-Hälvälä	17.5.2006	24.5.2006
<u>Asekäsittely ja ammunta</u>	09000613201 (13273)	Hälvälä	27.5.2006	28.5.2006
<u>CIOR-karsintakilpailu Suomi-Viro ottelu</u>	09000613411	Hennala-Hälvälä	3.6.2006	3.6.2006
<u>Päivä sotilaana Lahden Kihlakunnan poliisilaitos</u>	09000613407	Hennala-Hälvälä	6.6.2006	13.6.2006
<u>Sinkopartion toimintaharjoitus</u>	09060613209 (13739)	Hälvälän leirialue	10.6.2006	10.6.2006
<u>Kesäyön marssi</u>	09000611905	Tuusula	kesäkuu	
<u>Testauskurssi</u>	09000613409	Hennala	16.6.2006	17.6.2006
<u>Asekäsittelykurssi 2</u>	09060613208 (13738)	Hälvälä	12.8.2006	12.8.2006
<u>Krh, Ko 6, S 06</u>	09000613202 (13274)	Hennala- Hälvälä	25.8.2006	26.8.2006
<u>Sotilasseitsenottelu AESOR</u>	09000613412	Hennala-Hälvälä	25.8.2006	27.8.2006
<u>Sotilastaitojen peruskurssi</u>	09000613406 (13703)	Lahti/Hälvälä	26.8.2006	27.8.2006
<u>ViestiharjoitusYVI 2</u>	09000613308 (13272)	Lahti	2.9.2006	2.9.2006
<u>SRA</u>	09000613205 (13269)	Tarusjärvi	8.9.2006	10.9.2006
<u>Testauskurssi</u>	09000613413	Hennala	8.9.2006	9.9.2006
<u>Lylyinen harjoittelu</u>	09000613404 (13285)	Hälvälä	13.9.2006	13.9.2006
<u>Kohteen suojaaminen</u>	09000613102 (13284)	Hälvälä	13.10.2006	15.10.2006
<u>Viestin yleistaidot</u>	09000613204 (13276)	Hennala-Hälvälä	10.11.2006	11.11.2006
Kurssityyppi yhteensä (33)				
Johtamis- ja kouluttajakoulutus				
<u>Kouluttajakoulutus /MKP-sovellus</u>	09000614204 (13286)	Lahti	14.1.2006	14.1.2006
<u>Kouluttajakoulutus</u>	09000614202 (13268)	Lahti	17.3.2006	18.3.2006
<u>Kouluttamisen peruskurssi</u>	09000614203 (13702)	Lahti	22.9.2006	23.9.2006
<u>Esikuntatyöskentelyn kurssi</u>	09000614201 (14114)	Hennala	16.9.2006	17.9.2006
<u>Kouluttajakoulutus/Sotilaskotillitto</u>	09000614205 (13731)	Lahti	21.10.2006	22.10.2006
<u>Johtamisen peruskurssi</u>	09000614101 (13701)	Lahti	10.11.2006	11.11.2006

MPK ry kouluttaa 2006

Päijät-Hämeen
Maanpuolustuspiiri
Piiripäällikkö Hannu Tukia
050-4620735, 03-18146567
aluetoimisto.lahti@mil.fi
www.mpkry.fi

www.kopola.net/ilves/

Tässä osoitteessa voit ottaa kantaa miten Ilves-lehteä tulisi kehittää sekä tuoda julki ideoita maanpuolustuskoulutuksen tiedotuksesta ja markkinoinnista Päijät-Hämeessä.

Tavoitteena on, että vuonna 2006 Ilves-lehti ilmestyy neljä kertaa. Näin saamme lehden välityksellä huomattavasti ajankohtaisempaa aineistoa lukijakunnallemme.

Marssilaulukilpailussa yllättäen toinen sija

Piiristä 25-miehininen joukkue Kesäyönmarssilla Tuusulassa

Kuva Pekka Ylöstalo

Piiristämme löytyi kesäkuun alussa joukkue myös Tuusulaan Kesäyön marssille. Lähdimme näin ensimmäisellä kerralla varovasti siviilisarjaan matkana 15 km. Marssi toteutui MPK:n kurssina ja varusteet saimme jälleen kerran Hämeen Rykmentiltä. 23 jäsentämme muodostivat sarjan suurimman joukkueen. Reippaita marssilaulua kajautellen, piirin lippujen hulmutessa marssimme Tuusulan kauniissa luonnossa, sen teillä ja poluilla.

Joukossamme oli joitakin marsin konkareitakin ja Kati Aaltonen siirtyikin sotilassarjaan, jossa valitsi matkaksi 30 km kahtena päivänä peräkkäin varustuksena reppu, joka painoi vähintään 10 kiloa. Mutta eihän me miehet!

Aika kevyesti meni kyllä 15 km tällä kertaa, aivan kylmiltään useimmilta. Matkan aikana vallitsi hyvä tunnelma, eikä huumoriaakaan puuttunut. Viimeiset kilometrit sujuivat vaiteliaina, tarkassa tahtimarssissa. Näin käy aina sotilasosastossa, tahtimarssi on sisäistetty vuosikymmeniä sitten. Oli tietenkin kunniakasta toimia tällaisen joukon johtajana ja asiantuntevia ohjeita suorastaan sateli joukkueesta tarvittaessa.

Marssilaulukilpailussa saavutimmekin yllättäen toisen sijan, Santahaminan kadettien voittaessa. Pokaali on piiritoimiston vitriinisä muiden lukuisten palkintojen joukossa. Ilmoitimme etukäteen lauluksemme, perinteitä kunnioittaen, Kaarinan eli Erikan, jonka

harjoittelimme ennen lähtöä yhden kerran. Matkalla muistelimme Kalle-Kustaa muoria ja Jänis istui maassa kuulosti miehekkäältä myös. Voimmekin siis todeta, että piirillä on nyt myös mieskuoro, ensi vuoden toimintasuunnitelmassa on myös konserttimatkoja.

Ensi vuonna osallistumme jälleen. On ilmennyt, että osa innokkaista haluaisi kokeilla sotilassarjaa, joka on yksi- tai kaksipäiväinen, siis 30 km päivässä ja varusteineen. Osa taas haluaa sauvakävellä ja heillekin on oma sarjansa. Näyttääkin siltä, että ensi kesäkuussa Päijät-Hämeestä lähtee kolme joukkuetta tähän hienoon tapahtumaan.

Juha Nuoritalo

Mitallisadetta Heinolan Reserviläisillä

Heinolan Reserviläisten kevätkokous pidettiin Itä-Hämetalolla 21.4. juh-lakokouksen merkeissä; Reserviläisliitto täytti 50-vuotta 17.4.05. Liiton Erikoisluokan ansiomitallit jaettiin ennen kokousta. Tilaisuudessa vihittiin käyt-töönsä yhdistyksen Suo-men kantolippu.

Puheenjohtaja Seppo Sormunen toivotti juhlapöytä väen tervetulleeksi lausuen kiitokset kaikille jä-senille hyvästä talkootoiminnasta mistä ylivoimaisesti suurin osuus oli asuntomessuilla; yhteensä 1235 tuntia. Päijät-Hämeen Re-serviläispiirin malliyhdistyskilpai-lun voitto vuodelta 2004 johtuu suurelta osin näistä talkoista.

Raimo Lappalainen soitti Es-kornetilla Lippulaulun, minkä myötä yhdistyksen lippu vihittiin käyttöön.

Mitallien jaon suorittivat Liittohal-lituksen jäsen Heikki Koskinen ja yhdistyksen puheenjohtaja Seppo Sormunen. Mitallin saivat seu-raavat henkilöt: Juhani Ahonen,

Alpo Aronen, Mika Heiskanen, Anita Hyväri, Eino Hyväri, Eino Järvinen, Kari Kauppinen, Osmo Koivula, Hannu Lokko, Raimo Miettinen, Minna Ollikainen, Simo Pesonen, Esa Salonen, Olavi Seppälä, Seppo Sormunen, Hannu Teirivaara ja Eero Tähkänen. Lisäksi seuraavat tilaisuudesta poissa olevina: Jorma Arponen, Raimo Husu, Esko Nenonen, Unto Pelkonen, Lassi Siltala, Marja Sormunen ja Martti Tähkänen.

Heikki Koskinen onnitteli vielä mitallien saajia ja kiitti yhdistystä vireästä toiminnasta ja toivotti menestystä jatkossa. Hän kertoi terveiset liiton juhlasta ja toivotti tervetulleeksi piirin juhlaan (23.4.). Mitallien saajien puolesta piti kiitos puheen yhdistyksen entinen puheenjohtaja Raimo Miettinen.

Sotaveteraanien puheenjohtaja Eino Järvinen luovutti yhdis-tyksen puheenjohtajalle Seppo Sormuselle sotaveteraanien mitallin. Seuraavat reserviläiset saivat sotaveteraanien merkin: Esa Salonen, Eino Hyväri, Simo Pesonen, Olavi Seppälä ja Hannu Lokko. Hän luovutti myös Lahden Sotaveteraani piirin historiikin kiitoksena arvokkaasta työstä vete-

raanien hyväksi.

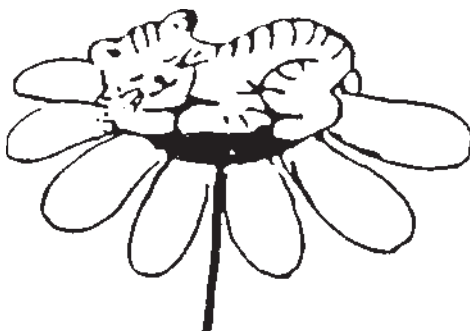
Mitallien jako päättyi musiikki kappaleeseen Sotaveteraanien iltahuuto. Tämän kappaleen sa-nojen mieleen palauttaminen oli arvokas päätös mitallien ja merk-kien jaolle. Juotiin mitalli kahvit.

Pidettiin sääntömääräinen kevät-kokous. Kokouksen puheenjohtaja toimi Simo Pesonen ja sihteerinä Anita Hyväri. Toimintakertomuk-sesta kävi ilmi, että vuoden 2004 mittavin tapahtuma oli asunto-messujen järjestyksen valvonta. Kokouksen puheenjohtaja esitti siitä parhaimmat kiitokset talkoissa mukana olleille.

Kokouksen jälkeen kuultiin vielä Raimo Lappalaisen esittämänä kappale Muistoja pohjolasta.

Ilta jatkui alakerran saunaosas-tolla. Katsottiin vuoden 1987 maakunnallisen veteraanipäivän tapahtumista Heinolassa kuvattu filmi. Jalkaväenkenraali Ehrn-roothin puheen sanoma on tänäkin päivänä yhä ajankohtainen.

Heinolan Reserviläiset r.y.
Anita Hyväri
vt. sihteeri

JO YLI 50 VUODEN AJAN
OLEMME KERTONEET
KAIKEN KUKKASIN

AALTOSEN PUUTARHA OY
Porvoonjoentie 10, LAHTI
Puh. 03 7352 323
Fax 03 7352 223

Päijät-Hämeen Reserviläispiiri ry:n ansioristi

Päijät-Hämeen Reserviläispiirin ensimmäiset ansioristit jaettiin piirin kevätkokouksessa Hennalassa Sotilasmusiikkimuseon tiloissa. Piirin ensimmäiset kultaiset ansioristit jaettiin Aimo Koskentolalle sekä Risto Vuorisalolle. Näiden herrojen monivuotinen vapaaehtoinen maanpuolustustyö tunnetaan laajalti, joten he ovat piirin huomionosoituksen varmasti ansainneet.

Tässä säännöt, joiden pohjalta yhdistykset voivat anoa huomionosoitusta piirihallitukselta.

Piirillä on kolme ansioristiä: kultainen, hopeinen ja pronssinen.

Kultainen ansioristi

Piirihallitus myöntää ristin pitkäaikaisesta ansiokkaasta työstä piirin johtotehtävissä toimineelle henkilölle.

Hopeinen ansioristi

Piirihallitus myöntää ristin pitkäaikaisesti piirin hyväksi toimineelle henkilölle. Hopeinen ansioristi voidaan myöntää myöskin piirin toimintaa merkittävästi tukeneelle piirin ulkopuoliselle henkilölle tai yhteisölle.

Pronssinen ansioristi

Palkitut Aimo Koskentola ja Risto Vuorisalo.

Piirihallitus myöntää ristin pitkäaikaisesti paikallisyhdistyksen johtotehtävissä toimineelle henkilölle. Pronssinen ansioristi voidaan myöntää henkilölle tai yhteisölle

myöskin kertaluontoisesta erittäin ansiokkaasta toiminnasta vapaaehtoisen maanpuolustustyön parissa.

Ansioristit eivät ole sidoksissa toisiinsa, mm aikarajoituksin. Piirin yhdistykset voivat hakea ansioristejä piirihallitukselta ja suorittaa niistä piirihallituksen määräämän lunastusmaksun.

Ansioristejä myönnetään vuosittain enintään kuusi kappaletta (kolme upseereille ja kolme reserviläisille), kaksi kultaista, kaksi hopeista ja kaksi pronssista. Jos jonakin vuonna ei myönnetä kultaisia tai hopeisia ristejä, niin silloin voidaan myöntää kuusi pronssista ristiä.

Kuuden vuosittain myönnettävän ansioristin lisäksi voidaan aikaisemmin ristin saaneelle myöntää korkeampi risti.

Päijät-Hämeen Reserviläispiirin hallitus on hyväksynyt nämä säännöt 8.3.2005.

Piirimme ansioristit on suunnitellut ja toteuttanut kultaseppä Juha Tarnanen.

Piirin palkitsevat yhdistykset

Piirimme Vuoden Reserviläis-yhdistykseksi valittiin Heinolan Reserviläiset. Yhdistyksen puheenjohtaja Seppo Sormunen otti vastaan taulun johon he voivat kiinnittää oman yhdistyksen nimen, merkiksi aktiivisesta toiminnastaan vuonna 2004. Vastaavasti reserviupseereiden kunniakilven sai esimerkillisestä toiminnastaan Lahden Reserviupseerikerho. Kunnia-aulun otti vastaan kerhon puheenjohtaja Atte Sarilo.

*Seppo Sormunen**Atte Sarilo*

Lahden Reserviläiset ry:n mitalienluovutustilaisuus

Lahden Reserviläiset ry:n erikoisluokanansiomitaleiden jakotilaisuus pidettiin Lahden varuskunnan upseerikerholla. Osa palkittavista oli saanut oman huomionosoituksensa jo YTH05 harjoituksen yhteydessä. Tilaisuus oli lämminhenkinen ja kokosi paikalle niin vanhoja yhdistysaktiivisteja kuin tämän päivän Lahden yhdistyksen toimijoita.

Tämä tilaisuus osoitti jälleen sen miten tärkeätä yhdistyksissä on huomioida omia jäseniään. Jäsenhuoltoa parhaimmillaan.

Padasjoen Reserviläiset ry:n jäsenilta

Padasjoen Reserviläiset ry:n erikoisluokanansiomitaleiden jakotilaisuus järjestettiin Tarusjärven ampumaradalla. Tapahtumaan oli kutsuttu myös jäsenkuntaamme perheineen tutustumaan yhdistyksen nykyiseen toimintaan. Tilaisuus kokosi paikalle kiitettävästi myös tulevan polven reserviläisiä. Heitä kiinnosti niin ammunta kuin puoliautomaattikiväärin, Sako

M92, purku ja kasaus. Kahvi ja makkaranpaisto kuului olennai-

sena osana, kauniin ilman säestämänä, illan ohjelmaan.

Yhteistä tavoitetta yhdessä tavoitellen

Päijät-Hämeen maanpuolustajat Hälvälässä

Päijät-Hämeen vapaaehtoiset maanpuolustajat kokoontuivat huhtikuussa Hälvälän harjoitusalueelle Maanpuolustuskoulutuksen Yhteistoiminta 05 -harjoitukseen. Harjoitus tarjosi hyvät puitteet harjoitella tärkeimpiä taitoja – kehittämistäkin löytyi kuten pitääkin.

Jokakeväiseen Yhteistoiminta-harjoitukseen kokoontuu Päijät-Hämeen aktiivinen reserviläisjoukko, tärkeänä tukenaan ja erottamattomana osanaan maanpuolustusnaiset. Tällä kertaa puolentoista sataa astui viikonlopuksi riviin ja siirtyi isänmaallisuudessaan ajatuksista tekoihin.

Harjoittelemassa ja harrastamassa

Vapaaehtoisen maanpuolustustyön kentässä elää moni tavoite ja tehtävä rinnan. Kenties tärkein tehtävä ja valtiovallan odotus reserviläistyölle on reservin suorituskyvyn ylläpitäminen ja kehittäminen. Tämän vuoden Yhteistoimintaharjoituksen valmistelussa eräänä teemana oli koulutustavoitteen ja –toiminnan selkiyttäminen koko harjoitusjoukolle.

Jalkaväkikompanian viestialiupeerina toiminut Jarkko Berg antaa hyvää palautetta oman joukkonsa kouluttajille ja toimiville johtajille. ”Itselleni aukesi kompanian toiminta aivan uudella tavalla, kun osaavat kaverit toimivat tilanteessa. Käytännössä tekeminen

ja selkeät harjoitteet ovat paras tapa oppia tätä. Ja kalustokin oli todenmukaista, aina kymppiparista keskusta myöten”, virnuilee Berg.

Sotilaspoliisiosion kouluttajana toiminut Ronny Renwall linjaa: ”Aselajitaidoissa yksi viikonloppu on liian lyhyt aika harjaannuttamiselle. Joukko tulisi saada kokoon useammin harjoittelun merkeissä. Toisaalta, laajempi harjoitus vastaosastoinen ja tilanteen ylläpitämisineen tuo muutoin saavuttamattomissa olevaa realismia. Tätä korostaa tulevassa kohteen suojaamisen harjoituksessa TaSien (taistelijan simulaattori) käyttö, josta sovittiin jo Yhteistoimintaharjoituksen purkuvaiheessa.

Jari Launia katseli harjoitusta toisin kuin muut. Hänen näkökulmansa oli tarkka-ampujakiväärin kiikaritähäimen läpi. Harjoituksessa tarkka-ampuja-aliupseerina toiminut Launia arvostaa mahdollisuutta kouluttautua naamiointiin, tiedusteluun ja tuliasematoimintaan laajan harjoituksen keskeillä. ”Yleisvaikutelma oli varsin kurinalainen ja järjestelmällinen. Parhaat omat värinäni sain seuraamalla joukkojen yöllisiä toimia niiden liepeiltä, paikasta toiseen, kenenkään havaitsematta.” Launia antaa myös ansaittua kiitosta perustamiselle ja huollolle.

Renwall: ”Taistelijan perustaitoja, taktiikkaa, tuliaseman valintaa jne. tulisi harjoittaa enemmän. Aselajimiehilläkään ei ole varaa olettaa että aina toimitaan omimmalla toimintatavalla.” Toisaalta alueella näytti varsin sotilaalliselta; valo- ja äänikuri oli kunniansaan. Sisseissä öistä metsää kolunnut Viljami Sinisalo koki omakohtaisesti myös kolikon toisen puolen. ”Heti ensimmäiselle jotokselle lähtiessä jono katkesi. Kun joukko ei ollut vielä harjaantunut välittämään viestiä eteenpäin, oli melkoinen haaste kasata joukko pimeydessä.” Opimiskokemus parhaimmillaan.

Harjoitusjoukon piti liikkeellä liikenneupseerin tehtävässä Ilkka Manninen. ”Uuteen, mutta omaan alaan liittyvään tehtävään astuminen antoi hyvän kokonaiskuvan tehtävästä. Harjoituksen

Sissien Viljami Sinisalo laskeutumassa tornista. Aamun kirpeys kaikkosi jäsenistä, kun maan pinta hämötti kaukana jalkojen alla.

suhteellinen pienuus antoi hyvät onnistumisen edellytykset, samoin kuin kouluttajana toimineen Marko Sipuran panos. Pientä harmia kokonaisuuden johtamiseen toivat monet omatoimisesti siviili-

liautojaan harjoitukseen tuoneet, vallankin kun Puolustusvoimien kalustoa oli tarpeeseen nähden oikein riittävästi.” Myös jalkaväen taistelua kouluttanut Tommi Tirkkonen oudoksui herkkyyttä pyydellä autokyytiä näin suppealla toiminta-alueella.

Sinisalo nautti erityisesti iskujen suunnittelusta ja todellista palautetta antavasta toteutuksesta. Vielä puolen vuoden päästä on kirkkaana mielessä mikä meni pieleen yhdessä ylläkössä – ja kuinka nautittavaa oli onnistuminen saattueen väijytyksessä!

Elämyksiä siviiliin tuolta puolen

Renwallin mielestä jatkuva ”tilanne päällä” ja sen arvaamattomuus nostavat hengen korkealle. Kun kouluttajat ja toimivat johtajat pitää riittävästi erillään, pysyy yllätyksen mahdollisuus jatkuvana, ja palaute on spontaanista toiminnasta aina arvokkaampaa. Berg vahvistaa – kun kalusto levällään ja valmistautumattomana joutuu rajun ylläköön kohteeksi, kouraisee hetken verran syvältä.

Toiselta puolelta katsoen Sinisalo hehkuttaa SPOL-joukon kiusaamisen ihanuutta. ”Kunhan saadaan käyttöön vielä laajempi toiminta-alue ja toimivampi kaksipuolinen harjoituskäytäntö, niin molemmista joukoista saadaan irti huimia suorituksia.”

Manninen arvostaa oppimiskokemusta. ”Joukossa oli ainakin tänä vuonna paljon sellaisia ihmisiä, joille päätöksenteko ja johtaminen on siviilissä arkipäivää. Siksi itsellenikin mukavimmalta tuntui sunnuntaiaamuna asteittain päähän siilautuva oppi ja kokemus, enemmän kuin organisaation pyörytys.”

Monelle tämä vapaaehtoinen kosketus Puolustusvoimiin on ainoa vuosiin. Niin kuin kertausharjoituksissakin, yleinen ilon aihe on tilaisuus ampua rynnäkökiväärillä. Ampumakoulutuksen lisäämisessä taitavat koulutustarve (vaiko huutava koulutusvaje!)

Joukkosidontapaikalla pelastettiin henkiä Anna-Maarit Kojon koordinoimana. Potilaslajitteluun ryöpsähti ylläköön jäljiltä kerralla Masin lavallinen monivammapotilaita.

ja motivaatio kohdata mitä parhaimmin. Myös kevättalvella piirin alueella tehdyssä tutkimuksessa ase käsittely ja ammunta korostuivat niin motivaatitekijänä kuin osaamistarpeena.

Anna-Maarit Kojo tuli ensimmäistä kertaa vapaaehtoiseen harjoitukseen, kenttälääkinnän osioon. ”Vaikka realistinen toimintaharjoitus potilaineen olikin raisu kokemus, ammuntaa on vaikea peitota elämymielessä.” Toisaalta, tilanteenmukaisuus ja aitous imaisivat mukaansa. Kokonaisuutena Kojo on kehuun vuolaasti harjoitusta tuttavilleen, mikä saattaa hyvinkin poikia uu-

sia osallistujia tulevina aikoina. ”Parasta oppia oli kenttälääkinnän suoraviivainen ja brutaalikin ote. Vaikka ensiapukoulutusta olen saanut aiemminkin, tämä on mainio kurssi aiheesta ’ensiapu todella tukalissa tilanteissa’.”

Yhden viikonlopun aikapanoksella oli saavutettavissa paljon sellaista, johon ei siviilissä pääse koskaan käsiksi.

Aitaa saisi korottaakin

Ennen muuta ennakkotiedottaminen on koettu muuta harjoituksen tasoa huonommaksi. Rinnan elävät viidakkorumpuun ja for-

Komppanian päällikkö Petteri Paalanen lähettää nikkelinamusia kohti taulua. Paalanen työskenteli läheisesti jalkaväen taistelua kouluttaneen Tommi Tirkkosen kanssa.

maaliin tiedottamiseen perustuvat kulttuurit. Kun parhaimmillaankin ylletään vain tyydyttävään tasoon, on jatkossa pakko panostaa yhtenäiseen ja kattavaan tiedottamiseen. Sinisalonen sanoi: "Onneksi alkuun päästyä harjoitus näytti todellisen luonteensa. Ennakolta oli monessa kohdin epäselvää mitä piti tuoda mukana, milloin ja missä sissiosasto kokoontuu jne." Sissiosaston erillisyyttä muusta harjoituksesta toi ylimääräisiä haasteita, mutta useimmissa muissa osioissa jaettiin osallistujien sanoin samoja ongelmia.

Monen kommentissa surkuteltiin sijoittamisen huonoa "hyötysuhdetta". Vain reilu kymmenesosa koko harjoituksen vahvuudesta liikenä ytimeksi suunnitellun jalkaväkikomppanian käyttöön. Jatkoa varten pitää painopiste muodostaa selkeästi ja ohjata harjoitusjoukko sinne mihin harjoiteltava painottuu. Myös Berg oli valmistautunut kouluttamaan komppanian rk-miehiä, mutta vahvuudessa oli likimain vain saapumattomia. Launia olisi val-

mis soveltamaan ja ohentamaan monia pääosiot tukevia toimintoja, jotta keskeinen harjoitusalue saadaan kunnolla toteutetuksi.

Hälvälän harjoitusalue on käynyt pieneksi, tai ainakin liian tutuksi. Suurin osa pitkään aktiivisesti toimintaan osallistuneista kulki päivät-yöt kartatta, ja keskusteluissa viitattiin mm. "kolmanteen pylvääseen halkovajalta". Vaikka alueellisten joukkojen toiminnassa nojataan paikallistuntemukseen, ei monikaan taida tuntea edes naapurinsa nurkkia tuolla tarkkuudella. Yhteinen näkemys harjoitukseen osallistuneilla oli, että ainakin alueen käyttötapa ja "käsikirjoitusta" tulee kehittää, tai sitten puhaltaa henkeä harjoitukseen käyttämällä muita alueita.

Moni jäi kaipaamaan kunnollista erotuomaritoimintaa ja harjoitus-tilanteiden parempaa koordinoimista. Kaksipuolisen harjoituksen toimivat toimintamallit ovat vielä kehittymässä. Paukkupatruunoiden käyttö oli mahdollistettu paljon edellisvuosia laajemmin, ja realismia tukivat myös paukku- ja

valoilmaisimet. Niiden teho jäi kuitenkin monissa tilanteissa vaillinaiseksi, kun tulen vaikutusta joukon suoritukseen ei huomioitu. Oman mausteensa tuleviin harjoituksiin antavat taistelija simulaattorit, jotka omine puutteineenkin ohjaavat maaston ja suojan käyttöön paljon vapaata toimintaa paremmin. TaSien käyttö voi myös olla valmistavana osiona sovelletulle vaiheelle, sillä kerran kunnolla havainnollistettua on kouluttajan helpompi vaatia.

Huonoimmillaan harjoitusosioiden irrallisuus voi johtaa harjoituksen tavoitetta palvelemattomiin, irrallisiin metsäjuoksenteluihin. Tänä vuonna tarvittiin jokunen arvokas oppimistilaisuus, koska tiedonkulku kaikkien harjoitusosioiden välillä ei toiminut. Vahvempaa valmistelua ja suunnittelua esimerkiksi karttahaarjoituksen muodossa kaipasi moni; viikonloppu on liian lyhyt aika sekä suunnitella että harjoitella. Eriksen voidaan tietenkin toteuttaa vapaamuotoisempia harjoitteita, mutta ne eivät saa sotkea muuta koulutusta.

Koulutustavoista ja erityisesti palautteen antamisesta saadut kokemukset vaihtelivat suuresti. Jalkaväen taistelun yhteydessä miltei koko harjoitusjoukko yltyi antamaan kiittäviä arvosanoja. Toisaalta, vaikkapa sissien toimissa hajautetusti konkreettinen palautteen anto vaatisi kouluttajan joka ryhmän mukaan. Yhteistä oli kuitenkin selkeä halu ja yritys auttaa osallistujia oppimaan kokemastaan.

Yhteisesti jaettu huoli ja toive liittyi taistelija tärkeimpiin taitoihin, erityisesti aseenkäsittelyyn ja ammuntaan. Sovellettu ammunta tai edes liikkuvaan maaliin ampuminen jää varusmiesaikojen jälkeen olemattomaksi. Nykyisien varomääräysten puitteissa taitavat vapaaehtoisessa harjoituksessa kissanpolut jäädä kulkematta, mutta annetuissa rajoissa tulee ponnistella mahdollisimman monipuolisten ampumaharjoitusten luomiseksi.

Karheutta suunnittelussa, katse tulevaisuudessa

Yhteistoimintaharjoituksen valmisteluvaiheessa ja itse harjoituksenkin aikana löytyi tiedonkulusta katkoja, runsaista ja toimivista viestivälineistä huolimatta. Myös tavoitteiden ja toimintatapojen tasolla löytyi ristivetoa muutamien tahojen kesken. Harjoituksen aikana nämä vaikuttivat onneksi lähinnä kokeneimpien reserviläisten toimintaan tarkoituksellisesti kevyiksi suunnitelluissa esikuntaosissa, ja pääosa harjoitusjoukosta sai nauttia tekemisestään suunnitellun mukaisesti. Ensi vuoden suunnittelussa huomioidaan selkeämpi rakenne ja vastuunjako, jotta vastaava ei pääse toistumaan. Harjoitusta seuranneissa purkupalavereissa tämänvuotisten ongelmien syyt ja jatkomenettelyt on jo selvitetty.

”On väistämätöntä, että ikäpolvien ja ajatusten kohdatessa tulee yhteentörmäyksiä. Yksinkertainen totuus on kuitenkin, että jokaista kyvykästä reserviläistä tarvitaan antamassa ja saamassa koulutusta, ja jatkossa tarpeet määrittää yhä enemmän Puolustusvoimat. Hämeen Rykmentin antamien perusteiden pohjalta on hyvä rakentaa

myös uuden tyyppisiä harjoituksia, ja uusia sisältöjä vanhoihin harjoituksiin”, kertoo Päijät-Hämeen Maanpuolustuspiirin piiripäällikkö Hannu Tukia. ”Tämä toimeliaisuus uusissa aktiiveissa ja konkareissa on ollut maanpuolustuspiirille kuin suolapulssi Itämerelle. Toivon mukaan mahdollisimman monet päijäthämäläiset ovat huomanneet uudet harjoituksemme, mm. Sotilassuunnistuksen kurssin ja joulukuun kuntotestaustilaisuuden. Ensi talvena järjestetään myös taktiikan opintoja pohjustamaan uusi-
muotoista kevään pääharjoitusta. Erityinen tavoite on kouluttajien kouluttaminen ja kyvykkään kouluttajapankin laajentaminen.”

Kohti syksyä ja ensi vuotta

Kouluttajien kouluttamista kaipaill moni myös Yhteistoimintaharjoituksessa. Urautumisen vaara on todellinen, kun toimii samassa kouluttajatehtävissä tai rasti-
moottorina vuosia peräjälkeen. Useimmissa koulutusaselajeissa kouluttajapankki kaipaa kipeästi laajentamista, jotta tehtävien jako tulee mahdolliseksi. Kouluttajatehtäviin halukkaat voivatkin kääntyä

piiripäällikön tai aselajivastaavien puoleen aiemmasta aktiivisuudesta riippumatta. Jokaiselle löytyy tehtäviä ja kasvupolkuja erilaisiin koulutus- ja tukitehtäviin piirissä. Yhtä lailla tarvitaan osaavia miehiä ja naisia muihin kuin sotilaallisiin turvallisuus- ja varautumiskoulutuksiin.

Päijät-Hämeessä asuu kaksisataa tuhatta ihmistä. Jos vaikkapa prosenttikin siitä saadaan liikkeelle parantamaan reservin osaamistaan, koulutettavia ja kouluttajia on jo pari tuhatta – moninkertainen määrä nykyiseen nähden. Meillä kaikilla on kova vastuu tiedon jakamisesta, sillä MPK:n ja sen kautta toteutettavan koulutuksen tunnettuus on hävettävän heikko. Kuluva talvikauden teemaksi pitäisikin ottaa muutaman tuttavan sivistäminen tarjonnasta ja siitä kuinka helppoa on tulla tutustumaan. Aluksi voi ohjata tuttavat vilkaisemaan www.mpkry.fi – verkkopalvelua, tai ottaa rohkeasti mukaan johonkin lauantaipäivän harjoitukseen.

Tulevan vuoden koulutustarjonta on monipuolisempaa ja yhteisin voimimme toteutettuna laadukkaampaa kuin Päijät-Hämeessä koskaan. Puolustusvoimien tuskaillessa raha-ahdingossa on jokaisen syytä kantaa vastuunsa Suomen maanpuoluksesta. Se on mahdollista kouluttautumalla ja jakamalla kertynyttä osaamista mahdollisimman monelle suomalaiselle.

Tehdystä työstä

Harjoituksen loppupuhuttelun yhteydessä jaettiin runsaasti huomionosoituksia. Tämä jäi myös viimeiseksi kerraksi kun kolmikko Risto Vuorisalo, Atte Sarilo ja Jouko Mäntykallio seisoivat joukon edessä yhdessä. Mäntykalliolle koitti kutsu manan majoille ystävien keskeltä Karjalaisten kesäjuhlien kynnyksellä.

Jouko Mäntykallio jututtaa SPOL-aktiivi Ella Ruokokoskea. Mäntykallion rupeama esikunnan isäntänä jäi viimeiseksi.

Harri Koponen

Aseveljen muistolle

Jouko Mäntykallio oli syntynyt Säkkijärvellä 19.5.1944, saanut sieltä jo äidinmaidossa vahvan rakkauden Karjalaan, siirtynyt evakkona ympäri Suomea ja lopuksi kotiutunut Lahteen.

Yhdellä lauseella ilmaistu ihmisen elinkaari, joka ei kerro sivulliselle mitään ja niille, jotka Joken tunsivat, kaiken.

Kävimme yhdessä hänen kanssaan Kollaalla, Summassa, Tali-Ihantalassa, Viipurissa,

Terijoella, Sortavalassa, Lemetissä, Koivistolla, Äänislinnassa, Syvärillä, Aunuksessa ja monessa muussa paikassa, joiden maaperään on suomalaista verta vainolaista vastaanvuodatettu.

Toimimme taisteluparina yli kymmenen vuotta, torjuimme, hyökkäsimme, puolustimme ja tiedustelimme vuorokausikaupalla, puhumattakaan monista päivistä ja öistä, jolloin ajatuksien saatua siivet ja mielipiteiden ja muistojen päästessä vapaasti vuorovaikuttamaan, muodostui lähes täydellinen aseveljeys – ei tarvinnut toiselle edes sanoa, mitä aikoi, katse vain, nyökkäys, ja taas menttiin.

”Kerro vain missä ja milloin” muodostui lähes lentäväksi lauseeksi, kun yhteisistä asioista sovittiin.

Vaan nyt hän on poissa, yksi nykypäivän veteraaneista, joka aikoinaan lähti perustamaan Lahden Paikallisosastoa, joka yhden ryhmän vahvuudesta on kasvanut huomattavaksi harjoitusjoukoksi. ”Kolmen

muskettisoturin” jäsenenä tunnettu harjoitustemme väepeli, res alik Jouko Mäntykallio, Lahden Reserviläiset ry:n, Autojoukkojen Killan, Kiltapiirin ja monen muun isänmaallisen yhdistyksen ja yhteisön vaikuttajajäsen sai äkillisen YH-kutsun Taivaallisten sotajoukkojen komentajalta kesken Karjalaisten kesäjuhlien järjestelyjen 15.6.2005.

Hänen esimerkillinen toi-

mintansa isänmaallisissa ja maanpuolustuksellisissa tehtävissä ei jättänyt moitteeseen sija. Hän toimi kokoaavana voimana nuoremmille, esimerkkinä ikäisilleen ja tuleville polville – kulkekaamme hänen viitoittamaansa polkua yhteistyössä ja aseveljeydessä suomalaisina maanpuolustajina.

Atte Sarilo

RUL – terveisiä

Näin vuoden loppupuolella on hyvä muistella menneitä tapahtumia ja hahmottaa vähän tulevaakin. Liittomme johtohan lupasi vierailu jokaisessa piirissä ja vierailu Päijät-Hämeen Reserviläispiirissä sovittiin heti kevääseen. Reserviupseeriliiton toiminnanjohtaja Janne Kosonen saapui yhdistyneen piirimme kevätkokoukseen Sotilas-soittokunta-museolle Hennalaan. Puheessaan hän kertoi liiton kuulumisia ja opettavia esimerkkejä kuinka puolustusta tullaan hoitamaan vastaisuudessa mm. Ruotsissa. Paikallisista asioista keskusteltaessa hän ei ollut ollenkaan pettynyt, ettei Päijät-Hämeen alueelle perustettu ensivaiheessa ainuttakaan Maakunta- joukkoa ja ylisti sitä hyvää henkeä ja yhteistyökykyä mikä alueellamme on. Erityisesti hän mainitsi Lahden toiminnan koulutustehtävissä ja kansainvälisten kilpailujen järjestäjänä. Kiitosta sai myös Nastolan hyvä työ kenttäkelpoisuuspäivien osalta ja Orimattila edelleen kilpailujen järjestäjänä.

Liittomme ensisijainen tehtävä ylläpitää ja kehittää reserviupseerien sotilaallisia taitoja, valmiuksia ja johtamistaitoja on ollut usein esillä julkisuudessa puheenjohtajamme Tapio Peltomäen puheissa. Tämä on liittomme kanta Puolustusvoimien järjestellessä uudelleen toimintojaan niin sodan- kuin rauhajan joukkojensa osalta. PV on keskittynyt pitämään strategisia joukkoja hyvässä valmiudessa, mutta alueelliset joukot ovat jääneet lähes täysin vaille kertausharjoituksia. Sodan ajan joukoista alueelliset joukot ovat kuitenkin kaksi kolmasosaa. Tulevan MPK:n on suunniteltu huolehtia näiden joukkojen taitojen ylläpitämisestä ja jatkokoulutuksesta. Se koulutettava reservi olemme pääosin me reserviupseerit. Lisäksi liittomme on vaikuttanut asiaan myös muisakin yhteyksissä, kuten MPK:n

hallituksessa ja neuvoa-antavissa toimikunnissa. RUL on liittona ollut aktiivinen, muiden liittojen ja kiltojen jäätyä odottelemaan mitä Puolustusvoimat päättää alueellisen reservin koulutuksesta. Liittohallituksen kokouksessa Tampereella 11.9.2005 tämä liittomme aktiivinen kanta päätettiin myös liittää ehdotukseen laista vapaa-ehtoisesta maanpuolustuksesta. Käytännössä RUL:n koulutustoimikunnalta valmistuu johtajansa prof. Kari Heiskasen johdolla vuoden loppuun mennessä jo toinen MPK:n tilaama kurssi. Koulutustoimikunnan ensivuoden projekteja ovat: reserviupseerin jatkokoulutus ja RUL:n omat kehitetyt koulutuspaketit.

Tuleva vuosi on liittomme juhluvuosi sen täyttäessä kunniakkaat 75v. Ensimmäinen varsinainen juhlatilaisuus on 17.5.2006, kun Katajanokan Kasinolla julkaistaan RUL 75 -vuotishistoria kirja. Varsinainen valtakunnallinen pääjuhla on Hamina -Tattoon yhteydessä 5.8.2006. Alustavasti on suunniteltu piirimme järjestävän kuljetuksen juhliin.

Loppuvuosi ja varsinkin tuleva tulee olemaan meille upseereille haastava ja innoittava. Paljon erilaisia kursseja, koulutusta ja yhteisiä tapahtumia on tarjolla ja niihin kaivattaisiin uusia tekijöitäkin. Omat tiedot ja taidot olisi hyvä päivittää, puhumattakaan kunnosta. Vastaisuudessa on myös kaavailtu kenttäkelpoisuustestien sitomista ylennysesityksiin. Monipuolisempiin ammuntoihinkin tullaan panostamaan vastaisuudessa enemmän (SRA). Parhaiten tietoa saa ottamalla yhteyttä omaan yhdistykseen. Internetissä tietoa tarjoaa www.rul.fi tai www.mpkry.fi

Usein kuulee nuorilta kommentteja, ettei viesti kulje ja ettei saa tietoa. Useimmissa yhdistyksissä viestejä lähetetään jo sähköpostitse, mutta osoitteitten saaminen ja

Reserviupseeriliiton toiminnanjohtaja Janne Kosonen kertoi liiton kuulumisia ja esimerkkejä kuinka puolustusta tullaan hoitamaan vastaisuudessa mm. Ruotsissa.

päivittäminen takkuu. Vastavasti vanhemmilta kuulee kritiikkiä: missä ne nuoret ovat? Olisi toivottavaa, että nuoret rohkeammin tulisivat mukaan paikalliseen toimintaan ja että vanhemmat antaisivat nuoremmille tilaa toimia.

On syyskokouksien aika. Jokainen kokouksiin ennättävä, ota kaveri mukaan!

Juha Tarnanen
Päijät-Hämeen edustaja
RUL liittohallituksessa 2005

Itsenäisyys- päivän iltajuhla 6.12.2005

Rykmentin komentajan ev Jari Anttalaisen ideoimana Päijät-Hämeen Reserviläispiiri järjestää Itsenäisyyspäivän iltana tanssiaiset Upseerikerholla Hennalassa. Tilahan on aiheeseen juhla ja samalla korostuu yhteisen rykmenttimme asema. Järjestämistähän yritettiin jo viime vuonna, mutta järjestelyihin tarvittava aika oli liian lyhyt. Nyt ne ovat mallillaan ja etenevät toivotulla tavalla.

Ilta on koko maakunnan maanpuolustus-henkisten yhteinen arvokas tilaisuus laadukkaan ohjelman ja tanssiaisten muodossa. Illan alussa puheiden jälkeen on varattu aikaa myös palkitsemisille. Näitä onkin jo ilmoitettu kiitettävästi ja niistä tulee ottaa etukäteen yhteyttä piirimme puheenjohtajaan Juha Nuoritaloon juha.nuoritalo@phnet.fi tai 050-3522185.

Juhlan teemana on Reserviläisten 50v ja Lahti 100v. Näin pyrimme erityisesti huomioimaan vuosittain myös eri järjestöjen ja tukijoiden juhlavuosia. Juhlalla ei ole rahakasta sponsoria, eikä tilaisuudella ole tarkoitus tehdä taloudellista voittoa, joten joudumme illasta hieman maksamaan. 20e lippu cocktail-illallisineen on tuiki sopuhintainen. Paikalle pyydetään saapumaan alkaen 18.00. Ohjelma alkaa 18.30 Tanssiaiset päättyvät n.01.00. Tilaisuuteen on hyvä ilmoittautua ennakkoon Juha Nuoritalolle, jotta pöydät saadaan järjestettyä etukäteen. Naisia kiinnostanee, että paikallisille lehdille tanssiaisia mainostamme myös näyttävien iltapukujen iltana.

Illan ohjelma :

- Avaus
- Liput saapuvat
- Palkitsemiset
- Reserviläisorkesteri
- Taidelaulantaa
- Coctail-illallinen
- Tanssiaiset

Reserviläiskiväärin ampumakilpailussa Reijo Toivanen (vas.) luovuttaa palkinnon voittaja Kari Komille.

Orimattilan Reserviläiset ry esittäytyy

Orimattilan Reservialupseerit yhdistys on kirjattu yhdistysrekisteriin 11.09.1956. Yhdistystä perustamassa ovat olleet mm. Kallervo Petäjä, Reino Arminen, Sauli Venäläinen ja Holger Lindfors.

Myöhemmin yhdistyksen nimi on muuttunut Orimattilan Reserviläiset ry:ksi. Yhdistyksellä on ensi vuosi 50-vuotis juhlavuosi.

Toiminnan pääpaino nykyään on amunnassa, liikunnassa ja veteraanityössä. Talvella ammutaan ilma-aseilla urheilutalon monitoimihallissa ja kesällä matalapaineaseilla Ämmäntöyrään ampumaradalla. Ystävyysottelut ovat Aluevarastoa ja Orimattilan Reserviupseereita vastaan. Ritarimaljakilpailu on aina kesäkuussa ja mestaruuskilpailut elokuussa. Yhdistys omistaa yhden reserviläiskiväärin, jolla ammutaan syksyisin Keijo Lindströmin muistokilpailu.

Kesäisin olemme tehneet yhden kokopäiväretken johonkin mielenkiintoiseen sotilaalliseen kohteeseen tai museoihin. Vaelusretkillä olemme tutustuneet

Evon ja Tarusjärven maastoihin sekä Valkealassa Repoveden kansallispuistoon. Polkupyöräretkiä on kokeiltu muutamana kesänä vaihtelevalla menestyksellä. Innokkaille kalaveikoille järjestetään syksyllä rannalta ongintakilpailu ja talvella pilkkikilpailu. Olemme olleet mukana kahdella tai kolmella joukkueella jo useampana vuonna Reserviläisliiton pilkkikilpailuissa. Lahden kaupungin teatterissa olemme käyneet katsomassa muutamia näytelmäkappaleita. Yhdistyksellä on oma tontti Pikku-Onkijärven rannassa johon on rakennettu ns. parilaavu. Laiturilta voi pulahtaa veteen uimaan. Paikkaa käytetään niin kesällä kuin talvellakin monenlaiseen tarkoitukseen. Onpa siellä pidetty muutamat ratkiriemukkaat pikkujoulutkin.

Veteraanityön ja perinteiden vaaliminen sekä jatkaminen on ollut yhdistyksen toiminnassa jo vuodesta 1997 alkaen mukana.

Heikki Pajuvesa
sihteri

Nastolan Reserviläisten ja Reservinupseerien melontaretki

Retken alustava suunnittelu aloitettiin 04 jolloin se merkittiin yhdeksi tapahtumaksi molempien yhdistysten toimintasuunnitelmaan vuodelle 05. Järjestelyvastuu Nastolan Reserviläiset ry:llä.

Tiedustelu osallistumishalukkuudesta tehtiin huhtikuun puolivälissä yhteistyönä, sähköpostikyselynä sekä molempien yhdistysten kerhoilloissa. Kyselyn yhteydessä tehtiin myös kalustoselvitys eli kanoottien määrän kartoitus. Kysely näytti vihreää valoa joten ei kun suunnittelusta toteutukseen.

Retkelle osallistui kaikkiaan kuusi henkilöä viisi Nastolalaista sekä yksi Hollolasta. Neljä meistä olivat alusta loppuun ja kaksi henkilöä vaihtui yöpymispaikalla. Osallistujina olivat, Nastolan Upseereista Pertti Ojala, Veijo Kulmala, Juhani Reentilä ja Erkki Veini. Hollolan Upseereista Keijo Aho ja Nastolan Reserviläisistä Pekka Ylöstalo.

Retki alkoi la 3.9 klo 9.00 Kymijärven mattorannasta reittiä, Kymijärvi, Kärkijärvi, Alvojärvi, Villähteen - Kukkanen, Pikku - Kukkanen, Iso -Kukkanen (jossa tauko Pajulahdessa), Salajärvi, Ruuhijärvi, Immilänjoki. Ensimmäisen päivän majoitus Immilässä Maamiesseuran talon pihassa, jonne saavuimme noin klo 16. Matkalla pidimme sopivin välein taukoja ja Salajärvellä poikkesimme Niemisen Hanskin rannassa pullakahvilla ja koukkasimme vielä Kangassaaren laavulla ennen Ruuhijärveä.

Immilässä suoritimme majoittumisen eli pystytimme kamiinalla varustetun Ruotsalaismallisen puolijoukkueteltan ja teimme muut majoittumistoimenpiteet. Illalla n. klo 17 aikoihin saimme paikalle Nastolan Upseereista Ilkka Oijalan joka on myös alkuperäinen Immiläläinen, hänen opastuksellaan saimme laajan esitelmän Immilän

historiasta ja kylälle tärkeästä myllyalueesta. Tutustuessamme kohteeseen kaksi meille vierasta herrashenkilö lämmittelivät myllykosken partaalla pientä saunaa ja kuultuaan keitä oikein olimme ja mitä teimme, tarjosivat meille mahdollisuutta saunomiseen, tarjouksen otimme mielihyvin vastaan ja saunoimme illan hämärtyessä, lepakkojen lennellässä ympärillä. Puhtaina poikina kävimme nukkuamaan klo 22.30.

Herätys su 4.9. oli 6.30 jonka jälkeen suoritettiin aamutoimet, aamupala, majoituksen purkamisen sekä eväiden tekeminen päivän melontaosuudelle. Matka jatkui klo 9 jota ennen vielä siirsimme kanoottit myllyn ohi tietä myöden noin viidensadan metrin matkan. Retki jatkui reittiä Sylvöjärvi ”jossa kävimme katsomassa Nokian Ollilan omistamaa Toivonojan kartanoa”, Arrajoki ja Arrajärvi.

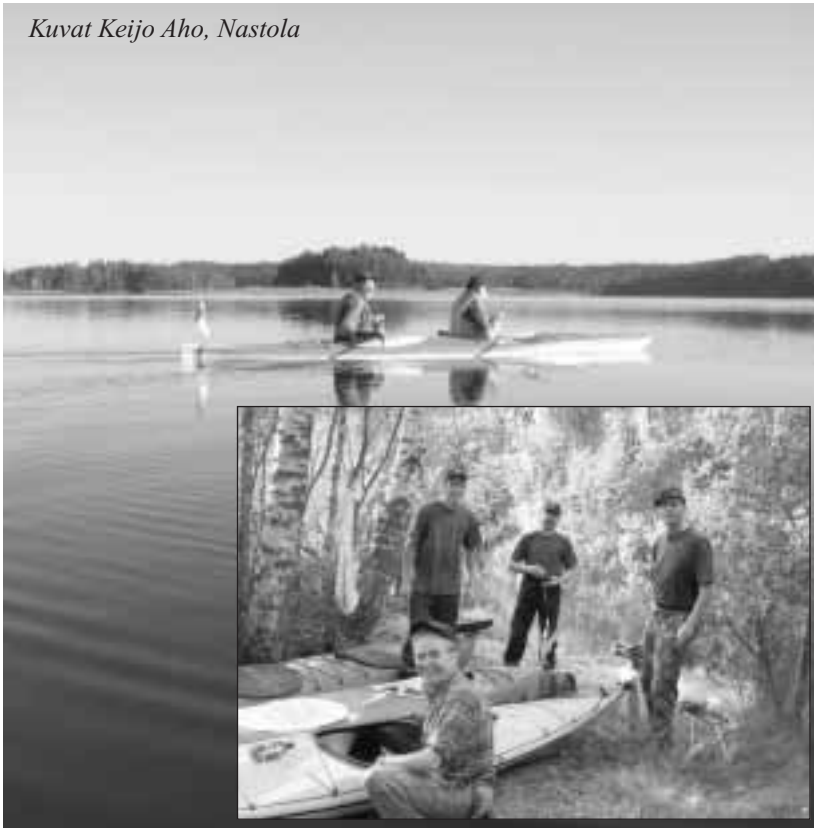
Matkalla pysähdyimme Arrajoen laavulla sekä sekä Nastolan seurakunnan leirikeskuksessa Arramajalla. Retken päätepisteeseen Metsäkylän uimarannalle saavuimme aikataulun mukaan n.klo 12. Matkalle osui kymmenen järveä ja seitsemän jokea. Retki saikin nimekseen myöhemmin kymmenen järven melonta, (retken pituus noin 38 km).

Retki suoritettiin hyvässä reserviläishengessä hyvien keliänsuosiessa hyvässä seurassa ja monenlaisia luonnontapahtumia seurattaessa. Samalla alkoi jo vuoden 06 melontaretken suunnittelu johon lisäämme hieman haastetta matkan suhteen sekä yritämme siitä MPK.ry:n kurssia.

Järjestävän yhdistyksen, Nastolan Reserviläiset ry:n puolesta kiitän kaikkia osallistujia sekä tukijoukkoja.

Pekka Ylöstalo

Kuvat Keijo Aho, Nastola

Reserviläisretki Repovedelle

Heinolan Reserviläiset har-
rastivat kuntoilua kesäkuisena
sunnuntaina 12.6.2005 pienel-
lä, mutta sitäkin reippaammalla
joukolla. Edellisenä yönä ja vielä
aamullakin vettä tuli ukkoskerä.
Mutta sää kirkastui sopivasti, kun
lähdimme aamu yhdeksältä shel-
lin mäeltä kohti Valkealaa ja Re-
poveden kansallispuistoa.

Autot parkkiin ja reput selkään.
Osalla oli kävelysauvat matkassa.
Edettiin melko reippaastikin aika
ajoin, kun taas sitten istuttiin pitkät

toivot Kuutinlahden kahvittelupaik-
kalla. Keiteltiin nokipannu kahvit,
paistettiin makkaraa ja syötiin
eväitä. Muitakin retkeläisiä oli mel-
ko runsaasti liikkeellä. Oli yön yli
maastossa viihtynyttä vaeltajaa ja
päiväretkeilijää. Seudulla onkin hy-
viä yöpymis- ja tulistelupaikkoja.

Ja niin taas "marssi jatkui ja
laulu soi". Vekaranjärven varus-
kunnasta kuuluva tykkien jyske
siivitti askeleitamme.

Käväistiin näkötornin mäellä ja
suurin osa porukasta kiipesi tor-

niinkin. Paljon jäi vielä kulkematto-
mia polkuja. Raapaisimme tästä
kansallispuistosta vain pienen
osan. Lopuksi kävimme katso-
massa Lapinsalmen riippusillan
ja sen takan olevan leiripaikan.

Sunnuntaipäivä oli jo illassa, kun
tulimme kotiin. Porukka oli varsin
tyytyväinen tähän retkipäivään.
Suosittelemme kaikille reservi-
läisille tutustumista Repoveden
kansallispuistoon.

Anita Hyväri

Piirin syksyn tapahtumakalenteri

Lokakuu - marraskuu

Lahti	ma 3.10.	Hämeen Rykmentin vuosipäivä
Nastola	la 10.10	Kenttäkelpoisuuspäivä Ilkka Kuivasaari
Nastola	ti 25.10	Piirin syyskokous klo 19.00 alkaen kunnantalolla valtuustosalissa

Joulukuu

	ti 6.12.	Itsenäisyyspäivä, iltajuhla
Useilla paikkakunnilla	Joulutulet, seuraa paikallislehti-ilmoittelua	
	pe-la 24-25.12.	Jouluaaton ja -aamun vartiot

Tammikuu

Padasjoki	la 14.1.	Piirin ilma-asekilpailu
	su 15.1.	Toimintalomakkeet palautettava
Lahti	la 28.1.	Mannerheimin kuolinpäivä
	ti 31.1.	RUL kam & kam sk ja ups. ylennyses. piirissä

Helmikuu

	pe 24.2.	Hämeen Sotilasläänin vuosipäivä
--	----------	---------------------------------

www.asapen.net/respiiri

Piirin kotisivuilta ajankohtaiset tapahtumatiedot

Liukkauden torjuntaa

Padasjoen Reservinupseerit ry ja Padasjoen Reserviläiset ry jatkavat viime talvena aloitettua hiekoituskampanjaa veteraanien hyväksi. Tarkoituksena on viedä jokaiselle Padasjokelaiselle veteraanille joka asuu vielä omakotitai rivitalossa 20 l ämpärillinen hiekoitusSORAA. Sekä sora, että tarvittavat astiat on kerätty lahjoituksin. Idea tempaukselle saatiin Vammalasta, jossa edellisenä talvena on jo toteutettu vastaavanlainen projekti.

Tämä on yksinkertainen ja hyvin käytännöllinen tapa muistaa sotiemme veteraaneja ja heidän puolisoitaan; toteaa Padasjoen Reservinupseereiden puheenjohtaja Juha Muje. Tärkeintä ei tässäkään ole muistamisen rahallinen arvo vaan pääasia on että muistetaan ja samalla annetaan vaatimaton kiitos heille, jotka ovat niin paljon tehneet meidän hyväksemme.

Lapiot heilumaan ja ensimmäiset ämpärilliset lähtevät kulkemaan eteenpäin niitä tarvitseville. Kuva Heikki Koskinen

”Kärköläläiset sodassa” - kirjahankkeen taustaa ja tavoitteita

Kärkölässä on viime vuosikymmeninä tallennettu kiitettävällä utteruudella kylien ja koulujen, yhdistysten ja yritysten sekä yksityishenkilöiden (muun muassa C C Collin) historiaa. Vuonna 2004 julkistettiin Alli Hosiainluoma-Karppisen kirjoittama Kärkölään Suojeluskunta ja Lotta-Svärd –teos ja tämän teoksen vanavedessä on nyt käynnistetty laajempi, vielä työnimellä ”Kärköläläiset sodassa” etenevä kirjahanke. Hanke ei ole syntynyt hetken mielihjohteesta. Veteraanien rivit harvenevat kiihtyvää vauhtia ja tähän liittyen Kärkölään reservinupseerit ry:n jäsenistön keskuudessa on jo usean vuoden ajan keskusteltu

”Kärköläläiset sodassa” –teoksen kirjoittamisen tarpeellisuudesta. Keväällä 2005 puheista päästiin vihdoinkin tositoimiin.

Allekirjoitin kesäkuussa kirjoittajasopimuksen Tapani Mörttisen johtaman, Kärkölään reservinupseerit ry:n alaisen historiatoimikunnan kanssa. 250 sivuinen teos (200 sivua tekstiä / 50 sivua kuvia ja karttoja) julkaistaan Talvisodan syttymisen 70. vuosipäivänä 30.11.2009. Pääpaino tulevassa teoksessa on kärköläisten ja Kärkölään siirtyneiden karjalaissiirtolaisten miesten sotateiden selvittämisessä ja kuvailussa; missä he taistelivat, kuinka moni heistä kaatui ja keitä he olivat (matrikke-

li), kuinka moni jäi sotavangiksi ja mikä heidän kohtalonsa oli. Kirjan laajuudesta, tekstiä 200 sivua, johtuen rintamatapahtua ei voida selvittää joukkue - kompaniata-solla, vaan tarkastelu on rajattava pataljoona – rykmenttitasolle. Yksittäisten miesten kokemuksia toki käytetään teoksessa joko referoiden tai sivun laidassa erillisinä ”kainalojuttuina”. Teoksessa kuvataan myös kotirintaman tapahtumia pääpainon ollessa karjalaissiirtolaisten asuttamisessa ja välirauhan 1944-47 aikaisessa maanpuolustustoiminnan viriämisessä.

FM Ari Mesivaara

ResUL:n mestaruuksia Orimattilan reserviläisille

Kuluneen kilpailukauden aikana Orimattilan reserviläiset ovat ahkerasti kisailleet ResUL:n eri kilpailuissa. Talvella Orimattilassa ampumahiihtomestaruuskilpailuissa Leena Aalto voitti naisten sarjan normaalilla matkalla. Harri Henttonen oli H45-sarjassa toinen ja viestissä Päijät-Hämeen piirin joukkueessa H150-sarjassa toi piirille viestimestaruuden.

Lemillä oli syksyllä vuorossa liiton ampumasuunnistusmestaruuskilpailut, jossa Leena Aalto voitti sarjansa D18. Sarjassa H45 Harri Henttonen oli toinen, samoin Tauno Backman H60-sarjassa.

Onnittelut hyvillä suorituksille!

Heikki Pajuvesa *Harri Henttonen ResUL:n kisoissa Orimattilassa.*

Reserviläisliiton syksyn tapahtumakalenteri

15-16.10.	Helsinki	RES-huipputapahtuma
21.-23.10.	Turku	Osaava Nainen -messut
29.10.	Vantaa	Liittohallituksen kokous
18.-20.11.	Joensuu	Liiton syyskokous ja juhluvuoden päätös
10.12.	Koko maa	Joulutulet

Piirien ja yhdistysten juhluvuoden tapahtumat löydät juhluvuoden erityssivustolta

Jäsentiedote, liitteet

- viikko 41 syyskokouskutsu, jäsenmaksu, yhteyshenkilötiedot, jm-karhut
- viikko 50 syyskokouksen pöytäkirja

Lisäksi jokaisen jäsentiedotteen liitteenä on luettelo uusista jäsenistä. Nämä listat on tulostettu niin, että ne kattavat koko vuoden ja sisältävät siten kaikki vuoden aikana liittyneet uudet jäsenet.

Jäsenmaksuperintä ja -tilitykset

- viikko 38 Jäsenmaksuperintä / uusien jäsenten laskutus
- viikko 41 Jäsenmaksuperintä / karhulaskut yhdistyksille
- viikko 41 Vuoden 2005 kolmas jäsenmaksutilitys
- viikko 49 Vuoden 2005 neljäs jäsenmaksutilitys

Niiltä uusilta jäseniltä, joiden tiedot saapuvat liiton jäsenrekisteriin 16.9. jälkeen, ei peritä enää vuoden 2005 jäsenmaksua. Kyseiset jäsenet saavat kuitenkin uusien jäsenten tervetulo-paketin sekä loppuvuoden Reserviläiset ja piirilehdet.

Päijät-Hämeen reserviläispiirin cup-ammunta

Pistooli, 30 laukausta kouluammunta, Heinolassa 7.8.05 loppukilpailu. Voittaja Asikkala ka 272, hopea Hartola ka 269, pronssia Heinola ka 264 ja neljänneksi jäi Padasjoki ka 259.

Henkilökohtaisia tuloksia:

Asikkala: Ali Tommola 282 Arvo Koskinen 280 Timo Paalanen 280 Tuomo Lindeberg 276 Jussi Laukanen 271 Timo Kiuru 269 Seppo Koskinen 264 Jorma Viitanen 259 Ilkka Putula 237

Hartola: Markku Järvinen 278 Juhani Tonteri 275 Pasi Salo 272 Taisto Tervo 265 Martti Niemi 259 Paavo Ihanajärvi 247 Tero Moisio 232

Heinola: Martti Tähkänen 282 Juha Piiroinen 278 Jorma Arponen 274 Eino Korhonen 272 Alpo Seppälä 270 Osmo Koivula 267 Harri Ikonen 259 Raimo Tähkänen 257 Eero Tähkänen 252 Esko Nenonen 252 Ari Nokelainen 249 Seppo Sormunen 241 Olavi Seppälä 230 Veikko Jääskeläinen 224 Veikko Siponen 212

Padasjoki: Jukka Kontra 281 Tomi Helminen 265 Seppo Uosukainen 256 Heikki Koskinen 254 Jari Suojala 250 Jouni Hyvönen 250 Heikki Salmela 240 Esa Kasimäki 235 Olli Nieminen 205 Ahti Laaksonen 179

Sivun kuvat Heikki Koskinen, kamera Eero Tähkänen

Voittanut Asikkalan pistoolijoukkue

Hartolan hopeajoukkue.

Heinola palkittiin pronssisin mitalein.

Olli Nieminen vastaanottaa kilpailunjohtaja Martti Tähkäseltä kannustuspalkinnon.

Päijät-Hämeen Reserviläispiirin pistooli- ja kivääripäivä

Päijät-Hämeen Reserviläispiirin pistooli- ja kivääripäivän ammunnat Orimattilassa 11.6.2005. A=Asikkala, H=Heinola, K=Kärkölä, L=Lahti, N=Nastola, O=Orimattila, S=Päijät-Hämeen Sinibaretit, T=Tiirismaa

TULOKSET

Pienoispistooli (30 + 30 ls)

Sarja Y: 1) Ville Leskinen L 289+278= 567, 2) Erkki Lopenen O 272+264= 536, 3) Pertti Immonen O 263+256= 519

Y50: 1) Erkki Häkkinen L 268+279= 547 2) Tapani Purolinna L 265+280= 545, 3) Kari Stenvall L 272+261= 533 4) Tapani Kuisma O 264+261= 525 5) Eero Tähtinen H 246+252= 498

Y60: 1) Esko Marttila N 275+280 = 555, 2). Seppo Koskinen A 275+272 = 547 3) Kaj Ahlers O 269+263= 532 4) Jussi Eloranta L 274+255= 529 5) Olavi Tammi O 162+216= 378

Y70:1) Jouko Mäkelä L 261+257= 518 2) Teuvo Loiva N 220+218= 438

Pika-ammunta (60 ls)

Sarja Y 1) Ville Leskinen L 191+189+191 = 571 2) Erkki Lopenen O 178+176+173 = 527 3) Pertti Immonen O 168+149+168 = 485

Y50: 1) Erkki Häkkinen L 181+187+185 = 553, 2) Tapani Purolinna L 180+186+174 = 540 3) Tapani Kuisma O 180+173+174 = 527 4) Eero Tähtinen H 172+176+154 = 502

Y60: 1) Seppo Koskinen A 182+183+162 = 532 2) Esko Marttila N 180+178+160 = 518, 3) Jussi Eloranta L 158+175+168 = 501, 4) Kaj Ahlers O 162+168+164 = 494, 5) Eero

Kulmala O 172+171+129 = 472, 6) Olavi Tammi O 119+128+121 = 368, 7) Erkki Mikkola T 89+113+92 = 294

Sarja Y70:1) Teuvo Loiva

N 140+142+134 = 416

Isopistooli (30 +30 ls)

SarjaY: 1) Erkki Lopenen O 260 + 259 = 519

SarjaY50: 1) Tapani Purolinna L 262 + 277 = 539, 2) Erkki Häkkinen L 267 + 270 = 537, 3) Eero Tähtinen H 239 + 239 = 478

Sarja Y60: 1) Kaj Ahlers O 274 + 251= 525, 2) Esko Marttila N 238 + 251 = 489, 3) Seppo Koskinen A 241 + 238= 479

Pienoiskivääri (60 ls makuu)

Sarja Y: 1) Vesa Varjola O

554 (92), 2) Harri Henttonen O 554 (91), 3) Jorma Pitkänen S 549 4) Simo Kuoppamäki O 518

SarjaY50: 1) Jarmo Järvelä K 567, 2) Reijo Toivanen O 559, 3) Heikki Pajuvesa O 557

Sarja Y60: 1) Tauno Lindström L 574, 2) Antero Simola S 550, 3) Tauno Backman O 546, 4) Erkki Mikkola T 426

Pienoiskivääri (3 x 20 ls asento)

SarjaY: 1) Harri Henttonen O 187+150+140 = 477, 2) Vesa Varjola O 187+131+145 = 463, 3) Simo Kuoppamäki O 172+127+131 = 430

Sarja Y50: 1) Jarmo Järvelä K 187+170+183 = 540, 2) Reijo Toivanen O 184+137+160 = 481, 3) Heikki Pajuvesa O 188+110+142 = 440

Sarja Y60: 1) Tauno Lindström L 192+156+183 = 531

Päijät-Hämeen reserviläispiirin falling plate

Tulokset Päijät-Hämeen reserviläispiirin falling plate

Ammunnan tuloksista 21.5.2005 Asikkalan vesivehmaan radalla

1.Lahden reserviläiset (joukkue:Hannu Eskeli, Tapani Purolinna, Petri Ravi ja Heikki Ruotsalainen) 2.Päijät-Hämeen sinibaretit (joukkue:Olli Mielonen, Tapani Nurmi, Arto Tapiomaa ja Antero Simola) 3.Asikkala II (joukkue:Kalervo Kekki, Ali Santamäki, Jarmo Savolainen ja Heikki Vahto) 4.Asikkala I (joukkue:Timo Etu-Sihvola, Juhani Savolainen, Heikki Uitto ja Seppo Vahto)

Päijät-Hämeen reserviläispiirin yhteystietoja

Päijät-Hämeen reserviläispiiri ry
Päijänteenkatu 5 A
15140 LAHTI
www.asapen.net/respiiri

Puheenjohtaja v. 2005 loppuun
Juha Nuoritalo
Kärköläntie 278
16670 LAPPILA
765 3201, 050-352 2185
juha.nuoritalo@phnet.fi

Piiris sihteeri
Juhani Reentilä
Ohratie 3
15560 NASTOLA
758 0282, 044-558 0287
juhani.reentila@phnet.fi

Selvisimme Saharasta!

Sahara 2005 oli 16. naisille kohdennettu valtakunnallinen harjoitus Helsingissä 16.-18.9.2005. Naisten Valmiusliitto ry:n ja Maanpuolustuskoulutus ry:n yhteistyössä toteuttama, kahdeksasta kurssista koostuva harjoitus kokosi Santahaminan saarelle 250 naista lisäämään turvallisuuteen liittyviä taitojaan.”

Sahara 2005 -harjoituksen uutuuskurssi houkutteli yhteen luonnonmuonasta kiinnostuneet naiset. Olin jättänyt tarkoituksella puukonkin pois varustuksista ollakseni täysin luonnon armoilla. No sehän kuuluu perusvarustuksiin kuten tulukset!

Varusvarikolla siviilit vaihtuivat taas maastonvihreisiin. Ensimmäinen kuntokoe on varustesäkin saaminen kasarmille, pojat vielä valistivat, että normaalisti se on PALJON painavampi. Majoittuminen sujuu jo tottuneesti viikonloppua varten, ensikertalaiselle se on kokemus. Tupatuttavat ovat aina rikkaus ja eri puolilta Suomea, tällä kertaa taas savolaisia ja pohjalaisia ja juttu luistaa. Marssissa sen sijaan on harjoittelemista. Mutta tällä kertaa mehän olimmekin luonnonmuonakurssilaisia. Perjantai-illan teoriaosuus valaisi mitä tuleman: ymmärtää ihmisen perustarpeet sekä niiden merkitys eloonjäämistilanteessa, perustietoja luonnonvaraisista hyötykasveista, työkalujen valmistamista ja hätämajoitteista. Kouluttajat vaikuttivat ammattilaisilta, merivoimien turvallisuuskouluttaja Jarmo Järvinen ja toiset Niclas Perander ja Henri Siikavirta. Pojat vielä oikeaoppisesti nukkuivat teltoissa, mutta meille tytöille annettiin tässä

Naruntekoa opeteltiin hyödyntäen luonnonmateriaaleja.

helpotus kasarmimajoituksella.

Perjantai-illan unohtumaton kokemus oli myös sotilaskodin rannassa järjestetty perinneyö ja kenttäehtoollinen auringon laskiessa. Kenttäamiaisen jälkeen suuntasimme metsään. Ilman puukkoa on turha tehdä juurikeppiä, onkea tai launia. Juurikeppiä tarvittiinkin oitis osmankäämien juurien kaivamiseen lammesta. 10-15 kpl 30 cm:n juurenpätkiä sellaisenaan nuotiossa paistettuna, sikari sytykkeenä ja lehdistäkin saa vielä siimaa, joten höydyllinen kasvi. Talvella jään läpikin kaivettavissa. Luonnosta syksyllä löytyikin tarveaineita, mm. pihlajan silmuja, jotka maistuvat täysin karvasmantelilta.

Ruusunmarjoille oli myöhempää käyttöä kuten ketunleiville, sienille, kallioimarteen lakritsinmaukuisille juurille ja islanninjäkälälle. Mustikoita pitäisi saada 8 ltr/päivä! Tai viisi normaalia perunaakin kuulemma riittää!

Keruumatkan jälkeen osa kurssilaisista oli jo tuluksilla sytyttänyt oikeaoppisesti nuotion, jota ei sitten kalliolle laiteta sen halkeamisvaaran vuoksi. Sitä ei paikata. Kurkkupurkeissa kiehui jo maukasta C-vitamiinipitoista männynneulasteetä, jota ruusunmarjat maustivat. On muuten maukasta!

Vuoleminen on mukavaa! Lau-ni? Pieni kalan suuhun poikittain mahtuva kuusesta tai männystä tehtävä kummastakin päästä

teroitettu, keskeltä siimaa varten kalan narraamiseen tarkoitettu kalastusväline. Siitä nuotta! Kulurin käsisiima oli hauska, vielä kun opimme punomaan siimankin nokkosesta! Siis nuotta veteen! Periksi emme anna. Katsotaan mitä Ahti antaa.

Luonnosta löytyviä ensiapuvälineitä kokeilimme mm. kuusen pihkaa, jolla on desinfiioiva vaikutus samoin hampaita puhdistava vaikutus. Rahkasammaleella on myös desinfiioiva vaikutus. Tuohen alle sammaleella peitettynä haava saa parantua rauhassa vielä pake-toituna lastoihin, joita sidottiin vaikka vyöllä. Monenmoisia paketteja saimmekin aikaan.

Lounasaika lähestyi. Nuotat olivat vedessä, mutta jostakin saimme lohia! Ne perattiin ja valmistettiin keitettäväksi, maakuopassa pais-

tettavaksi ja loimuloheksi. Keittäminen ja maakuoppa sujuvat lepällä ja katajalla maustettuina, mutta loimuloheen käytettiin sidontatapa, johon tarvittiin n. 1,5 m pitkä leppäkeppi päästä halkaistuna ja kolme päistään terävää keppiä. Kala "punottiin" pikkukepeillä, pujotettiin pitkän kepin lovettuun päähän ja sidottiin kuusenjuuripunoksilla. Kalojen ja nuotioperunoiden valmistuessa ensimmäiset olivat jo odottamassa ruokaa. Sienet valmistuivat samalla ja islanninjäkälä liottuaan oli kiehumassa.

Perunan lisäksi siis vihreää spaghetia. Päivän kaloritarve oli siis saatu, vettä tuskin 3 litraa, mutta marssi kulki taas kasarmille. Tosin ei enää muuta kuin untenmaille, hätämajoitusta ei oltu vielä opittu!

Aamulla olimmekin jo aika nope-

asti kenttäaamiaisella, meillähän oli kiire nuotan nostoon. Tällä kertaa sieltä ei mitään noussut, launit oli kaluttu putipuhtaiksi. Männyn jälsiä vielä maistelimme, petun tarveaineen. Tulentekotaidon lisäksi totesimme, että hätämajoitus on tärkeä. Kaatuneen puun juureen oli rakennettu vinokatto, joka oli peitetty sammalella ym. Alustana voi olla mm. kaisloja ym. ja puuvastasto. Nuotion lämpö ja vähäinenkin luonnonmuona voivat auttaa selviämään kiperästä tilanteesta.

Päätäjäisiin marssittaessa olimme kokeneet ainutlaatuisen viikonlopun luonnossa. Ensi kevään harjoituksessa Pahkajärvellä onkin sitten jo paljon uusia silmuja puissa!

Kurssilainen Anja Kontto,
Hämeenkoski

“Läskikisan” voitto Nastolaan

Sotakamreeri Aimo Koskentalan ideoima kuntokilpailu, jossa 1.9.2004 - 30.4.2005 välisenä aikana eniten kuntopisteitä suorittanut henkilö palkitaan SA-polkipyörällä. Polkipyörän lahjoitti idean isä, joka tällä tavoin halusi herättää keskustelua reserviläisten liikunnan tarpeesta. Onhan lehtien otsikoissa paljon puhuttu myös nykyisten varusmiesten heikentyneestä yleiskunnosta.

Palautettujen kilpailukorttien joukosta löytyi voittaja. Harmittavan vähän palautettiin kilpailukortteja piiriin. Liekö käynyt niin, että hyvin alkanut kilpailukorttien täyttö unohdettiin pitkän kilpailujakson aikana? Tässä tulokset:

1. Pekka Salminen Nastolan res. 317 p.2.
- Raimo Miettinen Heinolan res.263 p. 3.
- Tero Kallio Nastolan ups. 255 p.4.
- Antti Penttilä Heinolan ups. 249 p. 5.
- Tapio Heinonen Asikkalan ups. 231 p. 6.
- Seppo Koskinen Asikkalan res. 205 p. 7.
- Arto Tapiomaa Orimattilan res. 136 p. 8.
- Juha Muje Padasjoen ups 50 p.

Palkintopyörän voittanut Pekka Salminen piirin puheenjohtaja Juha Nuoritalon onniteltavana.

Suomi-Viro reserviupseerien moniottelun voitto niukasti Suomelle

28.5. järjesti Lahden Reserviupseerikerho ry, tukenaan Lahden Paikallisosasto Reserviupseeriliiton CIOR-karsinnan sekä jo perinteiseksi muodostuneen Suomi-Viro reserviupseerien moniottelun Hennalassa ja Hälvälässä.

Virosta saapui nelimiehinen joukkue ottamaan mittaa suomalaisista kollegoistaan.

Tilaisuus alkoi Hennalan esteradalla esteratakilpailulla, jonka ylivoimaisesti selvitti parhaimpana Lahden Reserviupseerikerhon jäsen Sami Leinonen.

Seuraavana oli vuorossa esteuinti maauimalassa, parhaimpana Suomen Timo Siivonen.

Sitten siirryttiinkin jo Hälvälän alueelle sotilaspistooli- ja rk-ammuntoihin, joissa molemmissa Viron Kaido Ruul oli aivan ylivoimainen.

Maastajuoksun voitti Suomen Ahti Tenhiälä, hyvänä kakkosena Sami Leinonen.

Kaikista kilpailijoista parhaimpana yhteispistetuloksen sai Viron Kaido Ruul, joka teki yli 200 pisteen eron seuraavaan Sami Leinoseen.

Joukkuekilpailussa laskettiin kummankin joukkueen kolmen parhaan yhteispisteet Suomi sai niukasti voiton 9761,4 pistettä Viron 9437,4 vastaan.

Sami Leinosen ilmoitettua esteestä, päätettiin karsintatulosten perusteella lähettää CIOR-kilpailuihin Belgiaan elokuussa Saku Liehu, Mikko Hautala, Mikko Lahti ja Antti Tenhiälä. Reserviläinen n:o 5 lehdessä on kerrottu joukkueemme menestyksestä lähemmin.

Atte Sarilo

2005

SIJA			Esterata	Uinti	Yht	Pistooli	Kivääri	Yht	Juoksu	Kok. piste
1	Kaido Ruul	EST	1686	938	2624	910	1060	1970	2710,2	7304,2
2	Sami Leinonen	FIN	1782	1140,5	2922,5	490	880	1370	2805,2	7097,7
3	Timo Siivonen	FIN	1614	1256,6	2870,6	650	820	1470	2687,6	7028,2
4	Mikko Hautala	FIN	1746	1205,3	2951,3	600	800	1400	2595,4	6946,7
5	Saku Liehu	FIN	1602	1013,6	2615,6	810	810	1620	2599,8	6835,4
6	Heikki Aarrejoki	FIN	1338	1124,3	2462,3	820	900	1720	2631,0	6813,3
7	Mikko Lahti	FIN	1746	886,7	2632,7	460	910	1370	2786,5	6789,2
8	Antti Tenhiälä	FIN	1446	765,2	2211,2	670	790	1460	2814,3	6485,5
9	Ralf Neemlaid	EST	1386	983,9	2369,9	650	810	1460	2583,4	6413,3
10	Raul Hindov	EST	1422	997,4	2419,4	770	330	1100	2789,8	6309,2
11	Erik Uudevald	EST	1482	1170,2	2652,2	0	800	800	2700,6	6152,8
12	Jari Parkkonen	FIN	1434	727,4	2161,4	390	830	1220	0,0	3381,4

Reserviupseeriliiton syksyn tapahtumakalenteri

- 5.10.-30.10.2005 KRISO Int, Tuusula
- 9.11.-20.11.2005 Liittohallituksen ja -valtuuston yhteiskokous, Tikkakoski
- 6.12.2005 Itsenäisyyspäivä
- 15.1.2006 2005 toimintalomakkeet (RUL+ResUL) palautettava piireihin
- 21.1.2006 Liittohallituksen kokous 1 / 2006, Helsinki
- 16.2.-18.2.2006 CIOR talvikokous, Bryssel

Nastolan upseerit rakentavat

Viime aikoina Nastolan Reserviupseerikerhon jäsenet ovat nauttineet makoisista löylyistä omassa savusaunassa, joka on yhteisillä talkoilla ajan kanssa rakennettu Karhulammin läheisyyteen Nastolaan.

Tosin ensin Karhulammin rakennettiin v. 1999 kerhon jäsen yllil res. Seppo Pulkkinen maale laavu, jonka rakennuspuut saatiin kaataa Sepon mailta. Luonnollisesti Sepolla itsellään ja hänen luvallaan myös kaikilla muilla kerhon jäsenillä oli oikeus retkeillä siellä vähän 'jokamiehen oikeuksia' laajemmilla oikeuksilla.

Sepon idean pohjalta ryhdyttiin keväällä 2001 rakentamaan savusaunaa, johon myös saatiin ottaa puut hänen metsästään. Seppo lahjoitti myös savusaunan kiukaan.

Varsinaisena ykkösveistäjänä oli kapt Vesa Väänänen ja muina aktiivisina talkoomiehinä toimivat kapt Ilpo Lounento, yllil Pertti Ojala, yllil Simo Ajo, yllil Ilkka Kuivasaari, yllil Arto Välimaa, kapt Olavi Virtanen ja kerhon nykyinen puheenjohtaja kapt Tero Kallio. Myös monia muita

kerhon jäseniä on ollut rakentamisessa mukana. Ilpo Lounennon Zetor oli monessa tilanteessa korvaamaton apu.

Ensimmäisen laavun Simo Ajon ja Vesa Väänäsen aloitteesta kerhon jäsenet rakensivat partiolaisten käyttöön seurakunnan leirikeskukseen Arramajan läheisyyteen Arrajoen varteen jo v. 1994. Tästä innostus alkoi ja alettiin haaveilla omaa laavua jonkin. Seppo Pulkkinen tarjottua yhteistyömahdollisuutta tartuttiin siihen. Paikka kiinnosti, koska sen läheisyydessä on kerhon hyvän yhteistyökumppanin, Nastolan Metsästysampujien ampumarata, joka saadaan helposti myös reserviläisten käyttöön.

Karhulammin on laavun ja savusaunan jälkeen rakennettu puuvaja ja peseytymistilakin omana rakennuksenaan valmistuneen kesän 2005 aikana. Kaikki rakennukset käyttötarkoituksesta riippumatta ovat tyylikästä käsin kuorittua pyöröhirttä.

Kesäaikaan yleensä tiistaisin on pidetty yhteisiä saunailtoja, joiden aikana on puhuttu paljon

maanpuolustukseen liittyvää asiaa. Karhulammin laavusta ja saunasta on tullut kerhoa kiinteä kohde, mikä sekä kokoontumis-, talkoo- että virkistytymispaikkana on tuonut kerhollemme runsaasti pisteitä liiton toimintakilpailuissa.

Kerhon jäsenet ovat parina kesänä vieneet nastolalaisia veteraaneja sinne, tarjonneet lämpimän saunan ja uintimahdollisuuden lammessa sekä pientä iltapalaa laavulla nuotion äärellä. Veteraanit ovat ottaneet tarjouksen mielellään vastaan ja ilmoittaneet halukkuutensa tulla uudelleen sopivana aikana. Sekä saunaa että laavua ovat käyttäneet muutkin (mm. Nastolan rotarit ja leijonat) hyödykseen.

Karhulampi kokonaisuudessaan on antanut ja varmasti vielä antaa hyvää pohjaa nastolalaiselle maanpuolustustyölle ja kerhon toimintaan sillä on ollut virkeyttävä ja monipuolistava vaikutus.

Juhani Reentilä
Ilkka Kuivasaari

Nastolan Reserviupseerikerho

Nastolan Reserviupseerikerhon jäsenten työn tuloksena syntyneet savusauna sekä laavu.

Messutapahtuma kiinnosti

Puolustus- ja turvallisuus 2005 -messut keräsi, niin turvallisuudesta kuin myös maanpuolustuksesta kiinnostuneita Tampereen Pirkkahalliin syyskuun toisena viikonloppuna. Messutapahtuma sai liikkeelle myös lapsiperheet, mikä osaltaan oli ollut tavoitteena messuja suunniteltaessa. Todennäköistä on, että tapahtuma on löytänyt oikean rungon suunniteltaessa vastaavaa messutilaisuutta.

Puolustusvoimat oli messujen suurin näytteilleasettaja ja se näkyi varsin näkyvästi kaluston ja toimintanäytösten muodossa. Näytöksissä oli mukana mm. Leopard 2 A4 -taistelupanssarivaunu sekä kotimainen 155 mm:n kanuuna (155 K 98), joka tarvittaessa liikkuu oman apumootorin avulla uuteen asemaan. Myös ilmavoimien Hornet -hävittäjät suorittivat yllentoja, sään suosiessa lentotoimintaa. Helikopterit toivat näytösalueelle ryhmän verran taistelijoita, jotka laskeutuivat köysin, heitä kuljetavasta keskiraskaasta helikopterista.

Myös reserviläisjärjestöt, kuten Reserviläisliitto ja Reserviupseeriliitto olivat omalla osastollaan mukana. Reserviläisliiton osaston

isännöi mallikkaasti Pirkanmaan Reserviläispiiri. Noin 15000 messuvieraan joukko pystyi näin myös tutustumaan järjestökenttäämme.

Turvallisuusosiota messuilla edustivat mm. rajavartiolaitos, poliisi, Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö, vankeinhoito jne. Nämä omalta osaltaan antoivat esittelyillään kattavaa tietoa ja mahdollisuuksista osallistua eri järjestöjen toimintaan tai ehkä mahdollisesta ammatinvalinnasta.

Musiikkiesityksiä ei oltu unohdettu. Monien pienimuotoisten musiikkiesitysten lisäksi Tattoo näytökset olivat ensikertaa ohjelmistossa. Näin päijät-hämäläisenä oli kerrassaan ylevä tunne katsoa "oman joukko-osaston", Hämeen Rykmentissä palvelevien, Puolustusvoimien Varusmiessoittokunnan esiintymistä. Tempo ja tunne oli käsin kosketeltavissa. Varusmiespalveluksen aikana saatu koulutus oli hioutunut näyttäväksi ohjelma- numeroksi, kivääriosastoinen, joka ei jättänyt kylmäksi ketään. He saivat näytökseen osallistuvilta ansaitut aplodit. Lehden kansikuvassa esitykseen osallistuneita soitto-oppilaita.

Heikki Koskinen

Nostalgisia tunteita herätti Hurricane-hävittäjä suomalaisin tunnuksin Puolustusvoimien osastolla.

Yhdistysten yhteystiedot

Artjärvi

ups. Tattari Tapio
Värjärintie 3, 16230 ARTJÄRVI
res. Pihatie Veli-Matti
Jokitie 5, 16200 ARTJÄRVI

Asikkala

ups. Vahto Heikki
Aisakuja 1, 17200 VÄÄKSY
res. Putula Ilkka
Suojamäentie 18, 17320 ASIKKALA

Hartola

ups. Kivinen Hannu
Lampitie 3, 19600 HARTOLA
res. Sertti Reijo
Vanhanmyllyntie 22
19600 HARTOLA

Heinola

ups. Penttilä Antti S.A.
Telakkatie 3 A2, 18100 HEINOLA
0440 624 705
res. Sormunen Seppo
Lammaskallionkatu 3 E48
18150 HEINOLA

Hollola

ups. Rosendahl Jussi
Kutajoentie 376, 16730 KUTAJÄRVI
res. Katso Tiirismaa

Hämeenkoski

ups. Brofeldt Tapani
Kaunkorventie 501
16800 HÄMEENKOSKI
res. Katso Tiirismaa

Kärkölä

ups. Nikkinen Heikki
Savipakantie 103, 16600 JÄRVELÄ
res. Katso Tiirismaa

Lahti

ups. Sarilo Atte
Niemenkatu 2 B 37, 15140 LAHTI
res. Koivisto Heikki
Salpakankaantie 15 B 18,
15860 Hollola

Nastola

ups. Kallio Tero
Uudenkyläntie 47, 16100 UUSIKYLÄ
res. Roininen Timo Petri
Puutarhatie 16 AS 11
16100 UUSIKYLÄ

Orimattila

ups. Lahtinen Heimo
Virtalankuja 8, 16300 ORIMATTILA
res. Hietala Matti
Helsingintie 136, 16300 ORIMATTILA

Padasjoki

ups. Muje Juha
Valkamantie 6, 17500 PADASJOKI
res. Valtonen Pekka
Luhtatie 6, 17500 PADASJOKI

Sysmä

ups. Rekola Heikki
Uusjoutsjärventie 238, 19700 SYSMÄ
res. Ollikainen Seppo
Suntiontie 3, 19700 SYSMÄ

Tiirismaa

res. Simola Juha
Tynnyrimäentie 51, 17110 KALLIOLA

KUTSU

sääntömääräinen

SYYSKOKOUS

13.10.2005 klo18.00

paikka:Jokivarren koulu

Orimattilan Reserviläiset ry

Orimattilan Reserviupseerit ry.

KOKOUSKUTSU

Piirin syyskokous pidetään Nastolassa 25.10.2005
klo 19.00 alkaen kunnantalolla valtuustosalissa. Työ-
valiokunta on pyytänyt piiripäällikkö Hannu Tukian
asiantuntevana alustajana puhumaan syyskokouk-
sessa maakuntajoukoista.

Piirihallitus

Asepiste

ASEET JA TARVIKKEET

Launeenkatu 82
Puh. (03) 881 0444
www.asepiste.fi